

Wymagania edukacyjne na poszczególne oceny wynikające z realizacji programu nauczania w oparciu o podręcznik do religii wydawnictwa Świąty Wojciech „Mocą Ducha Świętego zmieniamy świat” dla klasy ósmej szkoły podstawowej.

Wersja – 30 jednostek lekcyjnych

Przedmiot: religia

Program – AZ-2-01/18

Numer podręcznika: AZ-24-01/18-PO-7/23, zatwierdzenie z dnia 3 marca 2023 r.

Treści nauczania wynikające z podstawy programowej oraz wymagania dla uczniów dostosowane do każdej jednostki lekcyjnej zawartej w podręczniku podano w **rocznych planach wynikowych** opracowanych dla wszystkich poziomów nauczania.

Obszary oceniania:

Ponieważ najważniejszym zadaniem nauczyciela jest spowodowanie samodzielnego uczenia się uczniów, przebieg zajęć powinien aktywizować uczących się do podejmowania działań mających na celu zdobywanie wiedzy oraz samodzielnego i twórczego wykorzystywania tego, co przyswoili. Dlatego też niezwykle ważnym obszarem jest ocenianie aktywności uczniów na zajęciach oraz systematyczność w pracy na lekcji, w tym także prowadzenie i uzupełniania ćwiczeń będących integralną częścią podręcznika. Należy zwracać uwagę na wykonanie przez uczniów quizów sprawdzających wiedzę na zakończenie każdego działu. Można przeprowadzać kartkówki, ale należy je zapowiedzieć i wyraźnie określić zakres materiału.

Szczególną uwagę należy zwrócić na prace dodatkowe wykonywane przez uczniów. Może to być przygotowanie do udziału w konkursach, w proponowanych zajęciach dodatkowych, wystąpieniach w szkole lub poza nią (o charakterze religijnym), udziału w działaniach mających na celu niesienie pomocy innym, wynikającym z realizacji przykazania miłości Boga i bliźniego.

Ogólne kryteria ocen z religii:

Celujący:

Uczeń:

- spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą
- posiada wiedzę wykraczającą poza program oraz potrafi ją twórczo wprowadzać w życie
- aktywnie uczestniczy w zajęciach i systematycznie prowadzi ćwiczenia
- wykonuje dodatkowe zadania dla chętnych
- bierze udział w konkursach przedmiotowych
- uczestniczy w zajęciach dodatkowych o tematyce religijnej w szkole lub parafii

Bardzo dobry

Uczeń:

- *opanował wiedzę i umiejętności określone programem nauczania*
- *ma prawidłowo uzupełnione ćwiczenia w podręczniku*
- *chętnie i systematycznie uczestniczy w zajęciach*
- *jest aktywny na zajęciach*
- *okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego*

Dobry

Uczeń:

- *opanował wiedzę i umiejętności określone programem nauczania*
- *ma dobrą umiejętność zastosowania zdobytej wiedzy*
- *osiąga postępy podczas zajęć*
- *jest chętny do pracy*
- *okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego*

Dostateczny

Uczeń:

- *opanował wiedzę i umiejętności umożliwiające dalsze zdobywanie wiedzy,*
- *w jego wiadomościach są wyraźne luki*
- *wykazuje chęć do pracy na zajęciach*
- *ma braki w wykonywaniu ćwiczeń*
- *okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego*

Dopuszczający:

Uczeń:

- *zdołane wiadomości nie są wystarczające do uzyskania podstawowej wiedzy religijnej*
- *niechętnie uczestniczy w zajęciach*
- *wymaga pomocy przy wykonywaniu prostych zadań*

Niedostateczny:

Uczeń:

- *nie opanował podstawowych wiadomości i umiejętności określonych programem nauczania*
- *notorycznie brak mu chęci do pracy i uczestniczenia w zajęciach*

Ponieważ religia jest przedmiotem nieobowiązkowym, należy przed ewentualnym wystawieniem oceny niedostatecznej, zbadać sytuację ucznia, podjąć próbę rozmowy z wychowawcą, pedagogiem, rodzicami (opiekunami prawnymi), etc. i spróbować udzielić uczniowi wszelkiej możliwej pomocy, aby podjął on próbę sprostania stawianym przed nim wymaganiom.

Sposoby informowania uczniów i rodziców o ocenach:

1. *Na pierwszej lekcji przedstawiamy zasady przedmiotowego oceniania i tłumaczymy wszelkie wątpliwości*
2. *Na pierwszych zebraniach w roku szkolnym informujemy o nim rodziców*
3. *Przedmiotowy system oceniania przekazujemy do wiadomości wychowawcy, dyrekcji i rodziców (powinien być on dostępny na obowiązującej w szkole platformie cyfrowej)*
4. *Uczniowie muszą być poinformowani o możliwości uzupełniania zaległości wynikających z nieobecności w szkole lub brakach pojawiających się na bieżąco*
5. *Wszystkie wystawione oceny są umieszczane na obowiązującej w szkole platformie cyfrowej możliwie jak najszybciej*
6. *Jeżeli nauczyciel przeprowadza prace pisemne obowiązujące ucznia, powinien udostępnić je rodzicom do wglądu na zebraniach lub konsultacjach (można też prosić rodziców o podpis pod otrzymaną oceną w ćwiczeniach lub na dodatkowych kartkach)*

Szczegółowe wymagania edukacyjne na poszczególne oceny:

I semestr					
Rozdział	celujący	bardzo dobry	dobry	dostateczny	dopuszczający

I. Powołanie do miłości	→ wymienia źródła autentycznego i trwałego szczęścia człowieka → szczegółowo wyjaśnia związek miłości ze świętością w każdej formie życia człowieka → omawia znaczenie nowego przykazania miłości → wyczerpująco omawia rodzaje miłości, → opisuje rodzaje powołań	→ przedstawia ogólnie przesłanie Apokalipsy Świętego Jana, → argumentuje, że każda prawdziwa miłość ma źródło w Bogu; → tłumaczy związek miłości ze świętością w różnych formach życia (małżeństwo, kapłaństwo, życie zakonne, życie konsekrowane, powołanie misyjne, człowiek samotny w służbie bliźnim) → objaśnia, co znaczy, że przykazanie miłości to przykazanie powszechne; → objaśnia różnicę między przykazaniem miłości a nowym przykazaniem miłości → wyjaśnia, czym jest cnota miłości; → omawia, na czym polega uczestnictwo w życiu różnych wspólnot Kościoła → charakteryzuje najważniejsze wspólnoty w życiu człowieka;	→ przedstawia prawdę o dobroci stworzonego świata → tłumaczy, że powołanie do świętości to powołanie do miłości; → wymienia odcienie miłości (siebie samego, bliźniego, małżeńskiej, ojczyzny → wyjaśnia, czym jest przykazanie miłości → wymienia sposoby przeżywania miłości i podaje jej „rodzaje” → wymienia formy życia w Kościele: małżeństwo, kapłaństwo, życie zakonne, życie konsekrowane, powołanie misyjne, człowiek samotny w służbie bliźnim → przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu różnych wspólnot Kościoła, narodu, rodziny, grupy szkolnej i koleżeńskiej	→ omawia prawdę o zmartwychwstaniu umarłych → tłumaczy konieczność przygotowania się do realizacji powołania do miłości w codziennym życiu → omawia jak realizować na co dzień przykazanie miłości Boga i bliźniego → wyjaśnia, czym jest miłość → omawia sposoby wpływania na swój rozwój emocjonalny i społeczny → wyjaśnia, na czym polega relacja z Bogiem; → rozróżnia formy życia w Kościele, → wskazuje sposoby odkrywania powołania w świetle Bożego wezwania, → podaje sposoby rozwijania talentów i zdolności	→ wyjaśnia prawdę o zmartwychwstaniu umarłych → omawia, że Bóg jest źródłem miłości → zna pojęcie miłości agape → argumentuje, że życie trzeba budować na niezmiennych wartościach → zna nowe przykazanie miłości → wyjaśnia potrzebę wpływania na rozwój emocjonalny i społeczny → układa modlitwę w intencji powołań → wymienia najważniejsze wspólnoty człowieka,
-------------------------	--	--	--	---	---

II. Sens życia	→ szczegółowo omawia charakter Apokalipsy i jej przesłanie → opisuje sens zarówno pozytywnych jak i negatywnych doświadczeń życiowych	→ argumentuje, dlaczego opisy w Apokalipsie mają charakter symboliczny; → charakteryzuje, jakie obrazy Boga może nosić w sobie człowiek → podaje argumenty za tym, że niebo jest krainą wiecznej szczęśliwości → wyjaśnia, że zaprzeczeniem szczęścia w niebie jest możliwość istnienia piekła → omawia, dlaczego że wiara nadaje sens życiu	→ objaśnia symbolikę nowego i starego świata, → wyjaśnia znaczenie słowa „paruzja”, → wymienia skojarzenia związane z życiem wiecznym, → opowiada o Nicku Vujicicu	→ wyjaśnia, że Apokalipsa nie jest księgą, której trzeba się bać; → opisuje, co się wydarzy, kiedy człowiek stanie w całej prawdzie o sobie → argumentuje, jak mało znaczy człowiek wobec ogromu wszechświata, a zarazem jaki jest ważny w oczach Pana → mówi, za co czuje wdzięczność → wskazuje rodzaje modlitwy za zmarłych	→ docenia Bożą obecność w swoim życiu i wie, że Pan prowadzi go w każdej życiowej próbie → rozróżnia między możliwością znalezienia się w niebie i w piekle po zakończeniu ziemskiego życia → zna modlitwę za zmarłych
Rok liturgiczny	→ charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła	→ ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym oraz życiem chrześcijanina,	→ zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi;	→ wymienia i opisuje uroczystości i święta Pańskie → wskazuje na konieczność włączenia się w obchody roku liturgicznego	→ ukazuje związek wydarzeń biblijnych ze świętami chrześcijańskimi, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz z życiem chrześcijanina
II semestr					
IV. Bierzmowanie	→ uzasadnia potrzebę przyjęcia sakramentu bierzmowania wskazując na jego skutki i działanie Ducha Świętego	→ wyjaśnia, co to znaczy, że bierzmowanie jest dopełnieniem chrztu świętego, → podaje skutki i konsekwencje egzystencjalne bierzmowania, → wyjaśnia, czym są charyzmaty Ducha Świętego w Kościele	→ wyjaśnia pojęcie bierzmowania jako sakramentu dojrzałości chrześcijańskiej → wymienia i omawia dary Ducha Świętego → wymienia, opisuje i wyjaśnia obrzędy bierzmowania →	→ omawia owoce działania Ducha Świętego w życiu chrześcijanina i podaje przykłady → objaśnia znaczenie sakramentu bierzmowania dla życia chrześcijańskiego → podaje przykłady charyzmatów	→ podaje przykłady działania Ducha Świętego w życiu → zna podział charyzmatów na zwyczajne i nadzwyczajne

V Osiem błogosławieństw	→ uzasadnia, że kroczenie drogą błogosławieństw prowadzi do szczęścia i zbawienia	→ przedstawia nauczanie Jezusa zawarte w Kazaniu na górze, → objaśnia znaczenie ośmiu błogosławieństw w drodze do zbawienia	→ omawia chrześcijańskie rozumienie szczęścia na przykładzie historii Heleny Kmieć	→ wymienia osiem błogosławieństw	→ wymienia większość z ośmiu błogosławieństw
VI Bóg nas posyła	→ uzasadnia wpływ autentycznego świadectwa na szerzenie Ewangelii; → angażuje się w akcje pomocy potrzebującym, odpowiedzialnie uczestniczy w różnych formach wolontariatu, → wyczerpująco uzasadnia, że jego zaangażowanie ma wpływ na przyszłość Kościoła i społeczeństwa → przejawia postawę misyjną i modli się za Kościół i misjonarzy	→ opisuje wpływ świadectwa Samarytanki na mieszkańców Sychar. → podaje przykłady bezinteresownej troski o ludzi w potrzebie, → definiuje odpowiedzialność społeczną → w oparciu o teksty biblijne i nauczanie Kościoła opisuje jego misyjną działalność → analizuje źródła trudności w pracy misyjnej	→ wyjaśnia, na czym polega świadectwo wiary → definiuje apostołstwo świeckich → charakteryzuje życie pierwszych wspólnot chrześcijańskich oraz ich działalność apostołską → definiuje, na czym polega wolontariat → podaje przykłady bezinteresownej troski o ludzi w potrzebie, → wyjaśnia, na czym polega misyjna natura Kościoła → omawia przykłady działalności misyjnej duchownych i osób świeckich	→ tłumaczy konieczność dawania świadectwa wiary → opisuje możliwości apostołstwa w Kościele → podaje przykłady ludzi i wspólnot zaangażowanych w apostołstwo → uzasadnia wartość angażowania się w wolontariat → tłumaczy potrzebę kierowania się w życiu cnotami społecznymi → podaje przykłady działalności misjonarzy w różnych rejonach świata, → podaje przykłady współczesnych męczenników na misjach	→ wymienia przykłady świadków wiary → omawia, że święci są dla nas drogowskazem w drodze do zbawienia → podaje przykłady zaangażowania w wolontariat szkolny; → podaje przykłady ludzi zaangażowanych w działania apostołskie w dzisiejszym społeczeństwie → wymienia Świętą Teresę jako tą, która modliła się i ofiarowywała cierpienia w intencji misji

VII Świadkowie Ewangelii w historii Polski	→ tłumaczy, dlaczego Kościół walczy o pokój w każdym konflikcie → wyczerpująco argumentuje konieczność wyrzeczeń w imię zachowania wartości chrześcijańskich → tłumaczy, że w każdych warunkach można być świadkiem Chrystusa; → skutecznie szuka okazji do wypełniania przykazania miłości we własnym środowisku.	→ argumentuje, że wojna nie jest czasem zawieszenia prawa Bożego w sumieniu, → argumentuje, że prawo miłości Boga i bliźniego jest zobowiązaniem dla chrześcijanina niezależnie od okoliczności, w jakich przyszło mu żyć, → określa, co powoduje odejście ludzi od wiary i Kościoła → wymienia cele, którymi kierowała się Matka Teresa w swej działalności, → opowiada, jaki był sens pracy Matki Teresy → wskazuje na wydarzenia i zjawiska religijne, które wpłynęły na budowanie tożsamości narodowej Polaków w XX wieku, → wyjaśnia, na czym polega fenomen działalności ks. Blachnickiego jako duszpasterza,	→ opisuje charakter działalności Kościoła w czasie II wojny światowej; → opowiada historię Świętego Maksymiliana Kolbego → opowiada o kardynale Stefanie Wyszyńskim → opowiada, jaki był sens jej pracy Świętej Matki Teresy; → wymienia cele, którymi kierowała się Matka Teresa w swej działalności → opisuje zaproponowaną przez ks. Blachnickiego formę duszpasterstwa; → wyjaśnia, kim w Kościele jest człowiek świecki	→ opisuje sposoby, dzięki którym można unikać konfliktów międzyludzkich → opowiada historię wybranych błogosławionych i męczenników II wojny światowej → wymienia duchownych i świeckich, którzy pozostali wierni w trudnych czasach stalinowskich → opowiada o działalności Matki Teresy. → opowiada o życiu i roli ks. Blachnickiego w Ruchu Światło-Życie → wskazuje na konieczność zaangażowania świeckich w życie Kościoła	→ potrafi zapobiegać nawet drobnym konfliktom międzyludzkim → wymienia niektórych męczenników II wojny światowej → objaśnia potrzebę niesienia pomocy ludziom ubogim i chorym → formułuje modlitwę wdzięczności za świadków wiary → uzasadnia aktualność myśli Sługi Bożego Franciszka Blachnickiego → opisuje różnorodność powołania do świętości na przykładzie poznanych świętych świeckich
Rok liturgiczny	→ opisuje wydarzenia wynikające z roku liturgicznego → ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina	→ omawia różne postawy przy szukaniu prawdy, → omawia, jakie przymierza zawierał z człowiekiem Bóg; → tłumaczy możliwość korzystania z łask, które daje Święto Miłosierdzia Bożego → charakteryzuje potęgę działania Ducha Świętego i opisuje rozmach, z jakim On przybywa.	→ wyjaśnia, że uroczystość Objawienia Pańskiego to zaproszenie do podjęcia osobistego trudu poszukiwania Jezusa → opisuje symbolikę biblijną i ją odczytuje → opowiada historię życia Świętej Faustyny Kowalskiej → uzasadnia religijny wymiar uroczystości Zesłania Ducha Świętego.	→ tłumaczy, jak zachować czujność przy pozyskiwaniu informacji. → wymienia wszystkie uczynki miłosierdzia względem ducha i ciała. → wymienia wszystkie owoce i dary Ducha Świętego. → podaje przykłady mocy Ducha Świętego	→ przytacza historię mędrców poszukujących Jezusa → wymienia niektóre uczynki miłosierdzia względem ducha i ciała → wymienia niektóre owoce i dary Ducha Świętego.

Wymagania edukacyjne na poszczególne oceny wynikające z realizacji programu nauczania w oparciu o podręcznik do religii wydawnictwa Święty Wojciech „Bóg wskazuje nam drogę” dla klasy siódmej szkoły podstawowej.

Wersja – 30 jednostek lekcyjnych

Przedmiot: religia

Program – AZ-2-01/18

Numer podręcznika: AZ-23-01/18-PO-2/22, zatwierdzenie z dnia 15 marca 2022 r.

Treści nauczania wynikające z podstawy programowej oraz wymagania dla uczniów dostosowane do każdej jednostki lekcyjnej zawartej w podręczniku podano w **rocznych planach wynikowych** opracowanych dla wszystkich poziomów nauczania.

Obszary oceniania:

Ponieważ najważniejszym zadaniem nauczyciela jest spowodowanie samodzielnego uczenia się uczniów, przebieg zajęć powinien aktywizować uczących się do podejmowania działań mających na celu zdobywanie wiedzy oraz samodzielnego i twórczego wykorzystywania tego, co przyswoili. Dlatego też niezwykle ważnym obszarem jest oceniania aktywności uczniów na zajęciach oraz systematyczność w pracy na lekcji, w tym także prowadzenie i uzupełniania ćwiczeń będących integralną częścią podręcznika. Należy zwracać uwagę na wykonanie przez uczniów quizów sprawdzających wiedzę na zakończenie każdego działu. Można przeprowadzać kartkówki, ale należy je zapowiedzieć i wyraźnie określić zakres materiału.

Szczególną uwagę należy zwrócić na prace dodatkowe wykonywane przez uczniów. Może to być przygotowanie do udziału w konkursach, w proponowanych zajęciach dodatkowych, wystąpieniach w szkole lub poza nią (o charakterze religijnym), udziału w działaniach mających na celu niesienie pomocy innym, wynikającym z realizacji przykazania miłości Boga i bliźniego.

Ogólne kryteria ocen z religii:

Celujący:

Uczeń:

- *spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą*
- *posiada wiedzę wykraczającą poza program oraz potrafi ją twórczo wprowadzać w życie*
- *aktywnie uczestniczy w zajęciach i systematycznie prowadzi ćwiczenia*
- *wykonuje dodatkowe zadania dla chętnych*
- *bierze udział w konkursach przedmiotowych*
- *uczestniczy w zajęciach dodatkowych o tematyce religijnej w szkole lub parafii*

Bardzo dobry

Uczeń:

- *opanował wiedzę i umiejętności określone programem nauczania*
- *ma prawidłowo uzupełnione ćwiczenia w podręczniku*
- *chętnie i systematycznie uczestniczy w zajęciach*
- *jest aktywny na zajęciach*
- *okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego*

Dobry

Uczeń:

- *opanował wiedzę i umiejętności określone programem nauczania*
- *ma dobrą umiejętność zastosowania zdobytej wiedzy*
- *osiąga postępy podczas zajęć*
- *jest chętny do pracy*
- *okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego*

Dostateczny

Uczeń:

- *opanował wiedzę i umiejętności umożliwiające dalsze zdobywanie wiedzy,*

- w jego wiadomościach są wyraźne luki
- wykazuje chęć do pracy na zajęciach
- ma braki w wykonywaniu ćwiczeń
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dopuszczający:

Uczeń:

- zdobyte wiadomości nie są wystarczające do uzyskania podstawowej wiedzy religijnej
- niechętnie uczestniczy w zajęciach
- wymaga pomocy przy wykonywaniu prostych zadań

Niedostateczny:

Uczeń:

- nie opanował podstawowych wiadomości i umiejętności określonych programem nauczania
- notorycznie brak mu chęci do pracy i uczestniczenia w zajęciach

Ponieważ religia jest przedmiotem nieobowiązkowym, należy przed ewentualnym wystawieniem oceny niedostatecznej, zbadać sytuację ucznia, podjąć próbę rozmowy z wychowawcą, pedagogiem, rodzicami (opiekunami prawnymi), etc. i spróbować udzielić uczniowi wszelkiej możliwej pomocy, aby podjął on próbę sprostania stawianym przed nim wymaganiom.

Sposoby informowania uczniów i rodziców o ocenach:

- 1. Na pierwszej lekcji przedstawiamy zasady przedmiotowego oceniania i tłumaczymy wszelkie wątpliwości*
- 2. Na pierwszych zebraniach w roku szkolnym informujemy o nim rodziców*
- 3. Przedmiotowy system oceniania przekazujemy do wiadomości wychowawcy, dyrekcji i rodziców (powinien być on dostępny na obowiązującej w szkole platformie cyfrowej)*
- 4. Uczniowie muszą być poinformowani o możliwości uzupełniania zaległości wynikających z nieobecności w szkole lub brakach pojawiających się na bieżąco*

5. Wszystkie wystawione oceny są umieszczane na obowiązującej w szkole platformie cyfrowej możliwie jak najszybciej
6. Jeżeli nauczyciel przeprowadza prace pisemne obowiązujące ucznia, powinien udostępnić je rodzicom do wglądu na zebraniach lub konsultacjach (można też prosić rodziców o podpis pod otrzymaną oceną w ćwiczeniach lub na dodatkowych kartkach)

Szczegółowe wymagania edukacyjne na poszczególne oceny:

I semestr					
Rozdział	celujący	bardzo dobry	dobry	dostateczny	dopuszczający
I. Jedyne Bóg – nasz Ojciec	→ wymienia źródła autentycznego i trwałego szczęścia człowieka → szczegółowo wyjaśnia, czego bronią pierwsze trzy Boże przykazania i jaki jest ich sens → uzasadnia pierwszeństwo Boga w życiu człowieka	→ uzasadnia konieczność budowania relacji z Bogiem i ludźmi. → wymienia sposoby na to, jak radzić sobie z rozproszeniami podczas modlitwy → uświadomienie uczniom, że Bóg jest Bogiem jedynym. → wymienia przymioty Boga; → wyjaśnia pojęcia: ateizm, deizm, niewiara i agnostycyzm → wyjaśnia, na czym polega szacunek dla imienia Bożego; → wyjaśnia, na czym polega chrześcijańskie świętowanie niedzieli.	→ wyjaśnia, na czym polega relacja z Bogiem; → argumentuje, dlaczego modlitwa może czasem sprawiać trudności; → wyjaśnia, przed czym chroni nas pierwsze przykazanie → opisuje zadania wynikające z drugiego przykazania → uzasadnia postawy moralne związane z przeżywaniem niedzieli i spędzania wolnego czasu.	→ opisuje swoje relacje z drugim człowiekiem; → podaje różne sposoby na to, jak można się modlić → opisuje zadania wynikające z pierwszego przykazania Bożego oraz negatywne skutki wykroczenia przeciw niemu → podaje przykłady wykroczeń przeciwko drugiemu przykazaniu; → wie, czemu sprzeciwia się trzecie przykazanie.	→ wyjaśnia potrzebę troski o relacje z Bogiem i ludźmi → wyjaśnia dlaczego modlitwa to rozmowa z Bogiem → wie, że są Trzy Osoby Boskie → tłumaczy, kiedy ma miejsce nadużywanie imienia Bożego → podaje sposoby spędzania wolnego czasu.

II. Jedyne Bóg – Jezus Chrystus	→ wyjaśnia zbawczy sens Wcielenia: od narodzenia Jezusa, poprzez Jego działalność i nauczanie → zestawia wydarzenia i teksty biblijne z podstawowymi prawdami wiary Kościoła → przedstawia biblijne przykłady osób powoływanych przez Boga oraz ich zadania	→ charakteryzuje specyfikę i przesłanie czterech ksiąg Ewangelii; → wyjaśnia znaczenie prawdy, że Jezus stał się człowiekiem dla naszego zbawienia → tłumaczy, że cuda, które czynił Jezus, były wyrazem Jego miłości do ludzi i miały uwiarygodnić Jego posłannictwo → wyjaśnia sens odczytywania i przyjmowania wydarzeń życiowych w świetle objawienia Bożego → tłumaczy, w jaki sposób Jezus, który wstąpił do nieba, opiekuje się każdym człowiekiem → uświadomienie uczniom, czym są rady ewangeliczne → opisuje, dlaczego wierzący powinni układać swoje życie według wskazań słowa Bożego. → wyjaśnia na podstawie wydarzeń biblijnych, jakie było powołanie apostołów → definiuje, na czym polegała niezwykłość Jezusa	→ opisuje pojęcie „Ewangelia” w odniesieniu do czterech ksiąg Nowego Testamentu; → przedstawia podstawowe fakty z życia, działalności i nauczania Jezusa w porządku chronologicznym; → opisuje cuda jako zjawiska nadprzyrodzone → przedstawia przebieg męki Jezusa; → definiuje pojęcie „rady ewangeliczne” → opisuje misję Dwunastu	→ wymienia korzyści płynące z czytania Ewangelii → wyjaśnia zbawczy sens wcielenia: od narodzenia Jezusa, poprzez Jego działalność i nauczanie, aż po mękę, śmierć i zmartwychwstanie. → omawia cud uzdrowienia człowieka sparaliżowanego, trędowatego oraz chodzenia po jeziorze; → definiuje, co znaczy naśladować Jezusa → zwraca się w potrzebie do Judy Tadeusza lub innych świętych → wyjaśnia pojęcie „życie konsekrowane” → wyjaśnia symbolikę dwunastu apostołów → tłumaczy konieczność podejmowania osobistego wysiłku odpowiedzialności za wspólnotę Kościoła	→ wyjaśnia, że choć Ewangelię spisało czterech różnych ludzi, wszyscy mieli ten sam cel: przekazanie Dobrej Nowiny → tłumaczy, dlaczego warto praktykować pokorne zachowanie → wyjaśnia sens czynienia cudów przez Jezusa → wyjaśnia, w jaki sposób Jezus, który wstąpił do nieba, opiekuje się nami; → tłumaczy, jak zbliżyć się do Boga w codziennym życiu. → wymienia imiona apostołów; wskazuje, w jaki sposób on również został powołany do głoszenia Ewangelii.
--	--	--	---	--	---

III. Jedyny Bóg – Duch Święty	→ w kontekście prawdy Bożej o Trójcy Świętej opisuje naturę, sposób obecności i działania Ducha Świętego w Kościele w oparciu o teksty biblijne i nauczanie Kościoła → omawia owoce działania Ducha Świętego w życiu chrześcijanina i podaje przykłady.	→ objaśnia istotę dogmatu o Bogu Trójjedynym; → odkrywa rangę pojęcia „osoba” w stosunku do Boga i człowieka → ukazanie uczniom obecności i działania Ducha Świętego w Kościele oraz w życiu chrześcijanina. → opisuje, że może zwrócić się do Ducha Świętego z prośbą o wsparcie i nawiązać z nim relację. → wyjaśnia proces kuszenia i stopniowego odchodzenia od wiary → wymienia analogie, poprzez które potrafi opisać znaczenie Ducha Świętego;	→ tłumaczy ciągłość przekazu wiary → rozpoznaje obecność Ducha Świętego na przestrzeni dziejów; → tłumaczy, jaka jest różnica między „darami” i „owocami” Ducha Świętego; → opisuje, na czym polega każdy z grzechów przeciwko Duchowi Świętemu → dostrzega i docenia działanie Trzeciej Osoby Trójcy Świętej.	→ wyjaśnia, że osobisty rozwój duchowy jest bardzo ważny i pozwala pogłębić własną wiarę → tłumaczy, w jaki sposób Duch Święty jest obecny w Kościele → opisuje, jakie owoce rodzi przyjęcie darów Ducha Świętego; → wymienia sześć grzechów przeciwko Duchowi Świętemu → wyjaśnia, kiedy jest posłuszny natchnieniom Ducha Świętego	→ wymienia Trzy Osoby Boskie → objaśnia, przy pomocy jakich symboli Biblia opisuje Ducha Świętego; → wymienia siedem darów Ducha Świętego; wskazuje konsekwencje popełnienia grzechów przeciwko Duchowi Świętemu
--------------------------------------	---	---	---	---	---

II semestr

4. Boże Przykazania	→ podaje przykłady, jak pracować nad własnym rozwojem emocjonalnym → uzasadnia motywację przy dokonywaniu wyborów → uzasadnia, że życie chrześcijanina jest odpowiedzią na wezwanie Boże → rozpoznaje i wskazuje mechanizmy manipulacji w relacjach osobowych i w mediach.	→ tłumaczy, o chodzi w kształtowaniu sumienia; → omawia, jaka hierarchia wartości wynika z wiary → wyjaśnia różnice między dobrem a złem w konkretnych sytuacjach moralnych → wyjaśnia, że błogosławieństwa to droga do prawdziwego szczęścia. → uzasadnia konieczność okazywania szacunku rodzicom i osobom starszym → uzasadnia konieczność szacunku dla życia ludzkiego; → opisuje, na czym polega szacunek wobec piękna ciała – własnego oraz drugiego człowieka; → podaje argumenty przemawiające za troską o środowisko naturalne. → dostrzega i opisuje związek między kłamstwem i oszustwem a poniżaniem człowieka → analizuje potrzebę umiejętności budowania życia w wolności od rzeczy materialnych i dzięki panowaniu ducha nad popędem oraz pragnieniami. → rozróżnia pozytywne pragnienia od niepohamowanego pożądania	→ wyjaśnia, czym jest sumienie; → podaje przykłady współczesnych „bożków” → opisuje podstawowe pojęcia etyczne: powinność moralna, prawo naturalne, czyny ludzkie; → opisuje, na czym polega „obietnica szczęścia” złożona przez Boga → rozumie wartość autorytetu rodziców i osób starszych → wskazuje, że gniew jest przeciwny piątemu przykazaniu → wyjaśnia na czym polega piękno człowieka, jego ciała i duszy → definiuje pojęcie dobra wspólnego, sprawiedliwości i odpowiedzialności; → uzasadnia wartość prawdomówności → uzasadnia znaczenie wierności małżeńskiej i trwałości małżeństwa;	→ ff podaje zalety formacji sumienia. → przedstawia Boga jako największą wartość. → tłumaczy motywację przy dokonywaniu wyborów → tłumaczy, na czym polega pragnienie szczęścia i jak można je zaspokoić; → wymienia obowiązki dzieci wobec rodziców → wymienia działania człowieka niezgodne z piątym przykazaniem → tłumaczy znaczenie terminu „cudzołożyć”, „cudzołóstwo → wskazuje na znaczenie dóbr materialnych w życiu chrześcijanina → wymienia wykroczenia przeciwko ósmemu przykazaniu → potrafi ocenić rzeczywistą wartość dóbr materialnych → definiuje, czym są zachowania	→ zna sposoby formacji sumienia → wymienia reguły budowania hierarchii wartości opartej na wierze → tłumaczy konieczność kierowania się w życiu kryteriami powinności etycznej i prawa naturalnego → wymienia wartości, na których warto oprzeć swoje życie → wskazuje, kogo obowiązuje przykazanie czwarte → wie, że życie jest najcenniejszym darem od Boga; → wyjaśnia, kogo w szczególności sposób dotyczy przykazanie szóste → wymienia grzechy przeciwko siódmemu przykazaniu; → definiuje pojęcia związane z ósmym przykazaniem; → tłumaczy znaczenie słowa „pożądanie”; → wymienia pozytywne aktywności życiowe.
----------------------------	--	---	--	--	---

				ryzykowne.	
5. Stare i Nowe Przymierze	→ przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie jako przejawy Bożej wierności obietnicom danym Abrahamowi i wyraz miłości do człowieka → wyjaśnia znaczenie Paschy Jezusa Chrystusa.	→ wyjaśnia szczególną rolę Izraela w historii Zbawienia → uzasadnia, że Kościół jest ludem Nowego Przymierza → uzasadnia jedność Starego i Nowego Testamentu → wyjaśnia, w jakim sensie chrześcijaństwo ma swoje korzenie w judaizmie	→ wyjaśnia, co to jest przymierze → wymienia informacje o państwie Izrael → wymienia cechy charakterystyczne oraz wspólne dla judaizmu i dla chrześcijaństwa; → tłumaczy sens Prawa Starego Przymierza;	→ opisuje znaczenie przymierza zawartego w Starym Testamencie; → wyjaśnia, dlaczego Izrael stał się narodem wybranym → wyjaśnia różnicę między Starym a Nowym Przymierzem → wyjaśnia, jak działa Prawo Boże;	→ tłumaczy znaczenie przymierza zawartego w Nowym Testamencie → tłumaczy, skąd wzięła się nazwa „Izrael”; → wyjaśnia konieczność szacunku wobec wyznawców judaizmu → podaje obowiązki i prawa ucznia Jezusa.

6. Religie świata	→ ukazuje specyfikę i wartość chrześcijaństwa wobec innych religii, zwłaszcza: judaizmu, buddyzmu, hinduizmu i islamu	→ tłumaczy, na czym polega wyjątkowość chrześcijaństwa. → omawia, jakie jest stanowisko Kościoła katolickiego wobec innych religii.	→ wyjaśnia, co znaczy powszechność zbawienia; → wskazuje zasadnicze podobieństwa i różnice między chrześcijaństwem a innymi religiami	→ wymienia formy przynależności do Kościoła; → wyjaśnia pojęcie „dialog międzyreligijny”	→ tłumaczy, że wyznawcom wszystkich religii należy się szacunek → uzasadnia powszechność zbawienia.
7. Duch Święty w dziejach Kościoła	→ opisuje, na czym polega udział chrześcijan w kapłańskiej, prorockiej i królewskiej misji Chrystusa	→ argumentuje, że w czasie zaborów (i nie tylko) Kościół miał wpływ na wiele dziedzin życia; → wyjaśnia i podaje sposoby pracy nad sobą, by osiągnąć świętość → charakteryzuje, na czym polega apostołstwo świeckich.	→ tłumaczy, że Kościół jest nierozdzielnie związany z historią Polski; → omawia obowiązki chrześcijan wynikające z przynależności do Kościoła.	→ wyjaśnia, że Kościół odpowiada na znaki czasu → tłumaczy, jakie stany można wyróżnić w Kościele.	→ wie, że człowiek, przyczyniając się do rozwoju świata, realizuje Boże wezwanie „czyńcie sobie ziemię poddaną” → wymienia obszary działalności misyjnej Kościoła → wyjaśnia pojęcie „apostołstwo.”

Wymagania edukacyjne na poszczególne oceny wynikające z realizacji programu nauczania w oparciu o podręcznik do religii wydawnictwa Świąty Wojciech „Jezus nas zbawia” dla klasy szóstej szkoły podstawowej.

Wersja – 30 jednostek lekcyjnych

Przedmiot: religia

Program – AZ-2-01/18

Numer podręcznika: AZ-21-01/18-PO-2/20, zatwierdzenie z dnia 19 lutego 2020 r.

Treści nauczania wynikające z podstawy programowej oraz wymagania dla uczniów dostosowane do każdej jednostki lekcyjnej zawartej w podręczniku podano w **rocznych planach wynikowych** opracowanych dla wszystkich poziomów nauczania.

Obszary oceniania:

Ponieważ najważniejszym zadaniem nauczyciela jest spowodowanie samodzielnego uczenia się uczniów, przebieg zajęć powinien aktywizować uczących się do podejmowania działań mających na celu zdobywanie wiedzy oraz samodzielnego i twórczego wykorzystywania tego, co przyswoili. Dlatego też niezwykle ważnym obszarem jest ocenianie aktywności uczniów na zajęciach oraz systematyczność w pracy na lekcji, w tym także prowadzenie i uzupełniania ćwiczeń będących integralną częścią podręcznika. Należy zwracać uwagę na wykonanie przez uczniów quizów sprawdzających wiedzę na zakończenie każdego działu. Można przeprowadzać kartkówki, ale należy je zapowiedzieć i wyraźnie określić zakres materiału.

Szczególne uwagę należy zwrócić na prace dodatkowe wykonywane przez uczniów. Może to być przygotowanie do udziału w konkursach, w proponowanych zajęciach dodatkowych, wystąpieniach w szkole lub poza nią (o charakterze religijnym), udziału w działaniach mających na celu niesienie pomocy innym, wynikającym z realizacji przykazania miłości Boga i bliźniego.

Ogólne kryteria ocen z religii:

Celujący:

Uczeń:

- spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą
- posiada wiedzę wykraczającą poza program oraz potrafi ją twórczo wprowadzać w życie
- aktywnie uczestniczy w zajęciach i systematycznie prowadzi ćwiczenia
- wykonuje dodatkowe zadania dla chętnych
- bierze udział w konkursach przedmiotowych
- uczestniczy w zajęciach dodatkowych o tematyce religijnej w szkole lub parafii

Bardzo dobry

Uczeń:

- *opanował wiedzę i umiejętności określone programem nauczania*
- *ma prawidłowo uzupełnione ćwiczenia w podręczniku*
- *chętnie i systematycznie uczestniczy w zajęciach*
- *jest aktywny na zajęciach*
- *okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego*

Dobry

Uczeń:

- *opanował wiedzę i umiejętności określone programem nauczania*
- *ma dobrą umiejętność zastosowania zdobytej wiedzy*
- *osiąga postępy podczas zajęć*
- *jest chętny do pracy*
- *okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego*

Dostateczny

Uczeń:

- *opanował wiedzę i umiejętności umożliwiające dalsze zdobywanie wiedzy,*
- *w jego wiadomościach są wyraźne luki*
- *wykazuje chęć do pracy na zajęciach*
- *ma braki w wykonywaniu ćwiczeń*
- *okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego*

Dopuszczający:

Uczeń:

- *zdołane wiadomości nie są wystarczające do uzyskania podstawowej wiedzy religijnej*
- *niechętnie uczestniczy w zajęciach*
- *wymaga pomocy przy wykonywaniu prostych zadań*

Niedostateczny:

Uczeń:

- *nie opanował podstawowych wiadomości i umiejętności określonych programem nauczania*
- *notorycznie brak mu chęci do pracy i uczestniczenia w zajęciach*

Ponieważ religia jest przedmiotem nieobowiązkowym, należy przed ewentualnym wystawieniem oceny niedostatecznej, zbadać sytuację ucznia, podjąć próbę rozmowy z wychowawcą, pedagogiem, rodzicami (opiekunami prawnymi), etc. i spróbować udzielić uczniowi wszelkiej możliwej pomocy, aby podjął on próbę sprostania stawianym przed nim wymaganiom.

Sposoby informowania uczniów i rodziców o ocenach:

1. *Na pierwszej lekcji przedstawiamy zasady przedmiotowego oceniania i tłumaczymy wszelkie wątpliwości*
2. *Na pierwszych zebraniach w roku szkolnym informujemy o nim rodziców*
3. *Przedmiotowy system oceniania przekazujemy do wiadomości wychowawcy, dyrekcji i rodziców (powinien być on dostępny na obowiązującej w szkole platformie cyfrowej)*
4. *Uczniowie muszą być poinformowani o możliwości uzupełniania zaległości wynikających z nieobecności w szkole lub brakach pojawiających się na bieżąco*
5. *Wszystkie wystawione oceny są umieszczane na obowiązującej w szkole platformie cyfrowej możliwie jak najszybciej*
6. *Jeżeli nauczyciel przeprowadza prace pisemne obowiązujące ucznia, powinien udostępnić je rodzicom do wglądu na zebraniach lub konsultacjach (można też prosić rodziców o podpis pod otrzymaną oceną w ćwiczeniach lub na dodatkowych kartkach)*

Szczegółowe wymagania edukacyjne na poszczególne oceny:

Rozdział	celujący	bardzo dobry	dobry	dostateczny	dopuszczający
----------	----------	--------------	-------	-------------	---------------

1. Poznaję świat i siebie	→ uzasadnia, że wiara i wiedza nie są sprzeczne na podstawie wybranych dokumentów Kościoła → wyczerpująco omawia zadania wynikające z misji królewskiej, kapłańskiej i prorockiej	→ podaje przykłady świadków wiary w konkretnych sytuacjach życiowych → wyjaśnia, że wiara i wiedza nie są sprzeczne → opisuje sposób poznania proponowany przez św. Augustyna → wyjaśnia na czym polega racjonalność wiary → wymienia etapy Objawienia Bożego w historii → definiuje wartości stanowiące fundament relacji międzyludzkich	→ omawia władze poznawcze człowieka → opisuje na czym polega wzorowanie się na świadkach wiary w życiu → wymienia, co poznajemy dzięki rozumowi, a co dzięki zmysłom → omawia wartości, które mają początek w Bogu → wyjaśnia pojęcie Objawienia → wyjaśnia wartość namaszczenia na króla, proroka i kapłana	→ wymienia władze poznawcze człowieka → rozróżnia sposoby poznawania człowieka → wymienia wartości, które mówią o istocie Boga → układa w kolejności etapy Objawienia → rozróżnia wartości wynikające z misji królewskiej, kapłańskiej i prorockiej	→ rozróżnia władze poznawcze człowieka → wymienia wartości, które mają początek w Bogu → podaje sposób objawienia się Boga ludziom → wymienia zachowania naruszające godność człowieka → podaje definicje pojęć: król, prorok, kapłan
2. Dzieje Narodu Wybranego i nasze dzieje, czyli aktualność Słowa Bożego	→ uzasadnia potrzebę reform w życiu każdej wspólnoty, także Kościoła → omawia rolę proroków jako wybranych przez Boga pośredników → wyjaśnia znaczenie dawania świadectwa dla wiary wspólnoty	→ wyjaśnia teologiczne znaczenie walki Dawida i Goliata → charakteryzuje psalmy → opisuje wygląd świątyni zbudowanej przez Salomona → charakteryzuje misję proroków → opisuje reformę religijną i odnowienie przemierza za czasów Jozjasza → wymienia przyczyny i skutki niewoli babilońskiej → omawia znaczenie darów Ducha Świętego w obronie wiary	→ omawia rolę Dawida w życiu narodu wybranego → definiuje pojęcia psalm i psalterz → podaje przykłady uzasadniające, że król Salomon był mądry → wymienia fakty z życia Jeremiasza i Izajasza → wyjaśnia znaczenie dziejów braci Machabeuszy do odnowienia wiary	→ zna historię powołania Dawida → wymienia rodzaje psalmów → definiuje rolę świątyni w historii Izraelitów → wymienia zadania do jakich Bóg powoływał proroków → zna historię Jozjasza → wyjaśnia znaczenie pokory jako postawy wobec zła i nieszczęść	→ argumentuje, że psalm jest formą modlitwy → opowiada o roli świątyni w życiu człowieka → wie, kto to jest prorok → wyjaśnia znaczenie przemierza → opisuje przebieg niewoli babilońskiej

3. Wypełnienie proroctw. Wcielenie	→ uzasadnia historyczność Jezusa na podstawie dowodów chrześcijańskich i pozachrześcijańskich	→ wymienia pozachrześcijańskie dowody na historyczność Jezusa → przytacza fragmenty Ewangelii mówiące o działalności Jezusa → wyjaśnia znaczenie cudów Jezusa → interpretuje przypowieści Jezusa o perle, drachmie, wdowim groszu, bogaczu i ziarnku gorczycy	→ wymienia dowody historyczne potwierdzające istnienie Chrystusa → opowiada o dzieciństwie Jezusa → podaje argumenty, że Jezus to Syn Boży, który stał się człowiekiem dla zbawienia ludzi → opowiada historię Jezusa → charakteryzuje pojęcie cudu → tłumaczy wybraną przypowieść Jezusa	→ podaje najważniejsze fakty historyczne potwierdzające istnienie historycznego Jezusa → wyjaśnia na czym opiera się przekonanie, że Jezus jest Synem Bożym → zna dzieje Jezusa → wymienia niektóre cuda Jezusa → opisuje wybraną przypowieść Jezusa	→ opowiada historię narodzin Jezusa → układa w kolejności historię Jezusa → opisuje wybrany cud Jezusa → zna niektóre przypowieści Jezusa
---------------------------------------	---	--	--	--	--

4. Nasze życie z Jezusem. Sakramenty	→ omawia proroctwa zapowiadające działanie Boga w sakramentach → objaśnia, w jaki sposób sakramenty angażują rozum i wolę człowieka → wykazuje związek Eucharystii z paschą Izraelitów → uzasadnia, że kościół jest mistycznym ciałem Chrystusa	→ podaje przykłady działania Boga w poszczególnych znakach sakramentalnych → charakteryzuje podział sakramentów → opisuje znaczenie postaw liturgicznych → wymienia przywieje i zobowiązania wynikające ze chrztu → argumentuje, że Kościół rozwija się dzięki działaniu Ducha Świętego → definiuje czym jest Eucharystia → argumentuje różne nazwy Eucharystii → opisuje jakie znaczenie mają poszczególne części mszy św. → uzasadnia, że msza św. jest cudem eucharystycznym → interpretuje opis spotkania Jezusa z Zacheuszem Lk 19,1-10 → tłumaczy cel sakramentu chorych → wyjaśnia z jakich stopni składa się sakrament święceń → interpretuje sens przysięgi małżeńskiej → wyjaśnia rolę Chrystusa w Kościele	→ wyjaśnia działanie Boga w sakramentach → wymienia grupy sakramentów → wymienia postawy liturgiczne → opisuje znaczenie chrztu w życiu chrześcijanina → omawia dary Ducha Świętego → wyjaśnia istotę mszy św. → wymienia nazwy Eucharystii → opisuje strukturę mszy św. → tłumaczy, co wydarzyło się podczas ostatniej wieczerzy → omawia znaczenie polecenia Jezusa „to czyńcie na Moją pamiątkę” → tłumaczy znaczenie cudu eucharystycznego → objaśnia sens nawrócenia → objaśnia sens sakramentu pokuty → opisuje liturgię sakramentu chorych → opisuje, w jaki sposób kapłan wypełnia swoją posługę → wyjaśnia zamysł Boży wobec kobiety i mężczyzny → wyjaśnia rolę błogosławieństw	→ tłumaczy, że Jezus jest Bogiem w nas → tłumaczy, które sakramenty można przyjmując tylko raz → tłumaczy znaczenie znaków podczas liturgii → tłumaczy liturgię chrztu → wymienia dary Ducha Świętego → tłumaczy powiązanie Eucharystii z wydarzeniem Wieczernika → tłumaczy wspólnotowy wymiar Eucharystii → uzasadnia znaczenie postaw na mszy św. → wyjaśnia, że msza św. jest pamiątką ostatniej wieczerzy → opowiada historię cudu w Lanciano → rozróżnia grzechy ciężkie i lekkie → wyjaśnia co to jest wiatyk	→ wymienia sakramenty → rozróżnia sakramenty inicjacji chrześcijańskiej → zna znaczenie postawy klęczącej oraz stojącej podczas liturgii → argumentuje konieczność chrztu dla zbawienia → objaśnia znaczenie sakramentu chrztu → omawia skutki przyjmowania Komunii św. → tłumaczy konieczność przyjmowania Eucharystii dla życia duchowego chrześcijanina → wyjaśnia pojęcia : tabernakulum, monstrancja → wymienia warunki sakramentu pokuty → tłumaczy sens przyjmowania wiatyku → przytacza definicję sakramentu święceń → omawia cele sakramentu małżeństwa → podaje znaczenie pogrzebu kościelnego
---	--	--	--	---	---

				→ wymienia skutki sakramentu święceń → omawia skutki sakramentu małżeństwa → wyjaśnia rolę sakramentaliów	
5. Wiem, w Kogo wierzę	→ opisuje związek kultury z wiarą → tłumaczy kontekst rozłamu w Kościele w epoce reformacji	→ charakteryzuje elementy medytacji ignacjańskiej → tłumaczy zasady nakazu misyjnego → wskazuje miejsca współczesnych prześladowań Kościoła → wyjaśnia czym jest kultura chrześcijańska	→ opisuje drogę życiową św. Ignacego z Loyoli → wyjaśnia na czym polega ignacjański rachunek sumienia → charakteryzuje istotę misji chrześcijańskich → podaje cechy kultury chrześcijańskiej	→ opisuje zasady życia duchowego św. Ignacego z Loyoli → opowiada o życiu i działalności św. Franciszka Ksawerego → wymienia głównych patronów Polski → określa wpływ	→ zna najważniejsze fakty z życia św. Ignacego z Loyoli → wskazuje miejsce posługi misyjnej św. Franciszka Ksawerego → podaje przykłady świadczące o odpowiedzialności człowieka za chrześcijańskie dziedzictwo Polski

				chrześcijaństwa na kulturę Polski	
--	--	--	--	--------------------------------------	--

Wymagania edukacyjne na poszczególne oceny wynikające z realizacji programu nauczania w oparciu o podręcznik do religii wydawnictwa Święty Wojciech „Bóg szuka człowieka” dla klasy piątej szkoły podstawowej.

Wersja – 30 jednostek lekcyjnych

Przedmiot: religia

Program – AZ-2-01/18

Numer podręcznika: AZ-21-01/18-PO-2/20, zatwierdzenie z dnia 20 lutego 2020 r.

Treści nauczania wynikające z podstawy programowej oraz wymagania dla uczniów dostosowane do każdej jednostki lekcyjnej zawartej w podręczniku podano w rocznych planach wynikowych opracowanych dla wszystkich poziomów nauczania.

Obszary oceniania:

Ponieważ najważniejszym zadaniem nauczyciela jest spowodowanie samodzielnego uczenia się uczniów, przebieg zajęć powinien aktywizować uczących się do podejmowania działań mających na celu zdobywanie wiedzy oraz samodzielnego i twórczego wykorzystywania tego, co przyswoili. Dlatego też niezwykle ważnym obszarem jest ocenianie aktywności uczniów na zajęciach oraz systematyczność w pracy na lekcji, w tym także prowadzenie i uzupełniania ćwiczeń będących integralną częścią podręcznika. Należy zwracać uwagę na wykonanie przez uczniów quizów sprawdzających wiedzę na zakończenie każdego działu. Można przeprowadzać kartkówki, ale należy je zapowiedzieć i wyraźnie określić zakres materiału.

Szczególne uwagi należy zwrócić na prace dodatkowe wykonywane przez uczniów. Może to być przygotowanie do udziału w konkursach, w proponowanych zajęciach dodatkowych, wystąpieniach w szkole lub poza nią (o charakterze religijnym), udziału w działaniach mających na celu niesienie pomocy innym, wynikającym z realizacji przykazania miłości Boga i bliźniego.

Ogólne kryteria ocen z religii:

Celujący:

Uczeń:

- spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą
- posiada wiedzę wykraczającą poza program oraz potrafi ją twórczo wprowadzać w życie
- aktywnie uczestniczy w zajęciach i systematycznie prowadzi ćwiczenia
- wykonuje dodatkowe zadania dla chętnych
- bierze udział w konkursach przedmiotowych
- uczestniczy w zajęciach dodatkowych o tematyce religijnej w szkole lub parafii

Bardzo dobry

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności określone programem nauczania
- ma prawidłowo uzupełnione ćwiczenia w podręczniku
- chętnie i systematycznie uczestniczy w zajęciach
- jest aktywny na zajęciach
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dobry

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności określone programem nauczania
- ma dobrą umiejętność zastosowania zdobytej wiedzy
- osiąga postępy podczas zajęć
- jest chętny do pracy
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dostateczny

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności umożliwiające dalsze zdobywanie wiedzy,
- w jego wiadomościach są wyraźne luki
- wykazuje chęć do pracy na zajęciach
- ma braki w wykonywaniu ćwiczeń
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dopuszczający:

Uczeń:

- zdobyte wiadomości nie są wystarczające do uzyskania podstawowej wiedzy religijnej
- niechętnie uczestniczy w zajęciach
- wymaga pomocy przy wykonywaniu prostych zadań

Niedostateczny:

Uczeń:

- nie opanował podstawowych wiadomości i umiejętności określonych programem nauczania
- notorycznie brak mu chęci do pracy i uczestniczenia w zajęciach

Ponieważ religia jest przedmiotem nieobowiązkowym, należy przed ewentualnym wystawieniem oceny niedostatecznej, zbadać sytuację ucznia, podjąć próbę rozmowy z wychowawcą, pedagogiem, rodzicami (opiekunami prawnymi), etc. i spróbować udzielić uczniowi wszelkiej możliwej pomocy, aby podjął on próbę sprostania stawianym przed nim wymaganiom.

Sposoby informowania uczniów i rodziców o ocenach:

1. Na pierwszej lekcji przedstawiamy zasady przedmiotowego oceniania i tłumaczymy wszelkie wątpliwości
2. Na pierwszych zebraniach w roku szkolnym informujemy o nim rodziców
3. Przedmiotowy system oceniania przekazujemy do wiadomości wychowawcy, dyrekcji i rodziców (powinien być on dostępny na obowiązującej w szkole platformie cyfrowej)

4. Uczniowie muszą być poinformowani o możliwości uzupełniania zaległości wynikających z nieobecności w szkole lub brakach pojawiających się na bieżąco
5. Wszystkie wystawione oceny są umieszczane na obowiązującej w szkole platformie cyfrowej możliwie jak najszybciej
6. Jeżeli nauczyciel przeprowadza prace pisemne obowiązujące ucznia, powinien udostępnić je rodzicom do wglądu na zebraniach lub konsultacjach (można też prosić rodziców o podpis pod otrzymaną oceną w ćwiczeniach lub na dodatkowych kartkach).

Szczegółowe wymagania edukacyjne na poszczególne oceny:

I semestr

Rozdział	celujący	bardzo dobry	dobry	Dostateczny	dopuszczający
----------	----------	--------------	-------	-------------	---------------

1. Czego pragnę?	→ wskazuje sposoby wypełniania obowiązków względem wspólnot, w których żyje	→ podaje źródła ludzkiego szczęścia → interpretuje fragment biblijny mówiący o szczęściu → podejmuje refleksje nad sensem własnego życia → przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu różnych wspólnot Kościoła, narodu, rodziny, grupy szkolnej i koleżeńskiej	→ wyjaśnia, że wiara i wiedza nie są sprzeczne → wie, że Bóg jest gwarantem ludzkiego szczęścia → uzasadnia dlaczego człowiek nie może żyć w samotności → wyjaśnia, na czym polega kultura bycia w rodzinie, wśród rówieśników, parafii, w internecie	→ zna fragment biblijny mówiący o szczęściu → odróżnia pojęcie wiary i wiedzy → charakteryzuje najważniejsze wspólnoty w życiu człowieka	→ wymienia zadania, które ma uczeń wobec środowisk, w których żyje → podejmuje wysiłek właściwego zachowania we wspólnotach → rozróżnia wspólnoty naturalne i te, które można wybrać samodzielnie
------------------	---	--	--	--	---

2. Odkrywam Boga w Biblii	→ bierze aktywny udział w katechezie parafialnej → wykazuje pogłębioną znajomość i rozumienie Pisma Świętego → przedstawia argumenty na pozorność konfliktu przekazu Pisma Świętego i nauki	→ wyjaśnia, że Bóg objawia się w Piśmie Świętym → charakteryzuje postawy świadków wiary → zna prawdy zawarte w Objawieniu Bożym → wyjaśnia, że Pismo Święte jest słowem Boga do człowieka → podejmuje prywatną lekturę Pisma Świętego → wie, jak odczytywać i przyjmować wydarzenia życiowe w świetle Objawienia → zachowuje kościelne zasady przy interpretacji tekstów biblijnych → wie, na czym polega ochrona wiary przed zagrożeniami → wymienia postawy świadczące o życiu według zasad wiary → uzasadnia, że wiara i nauka są źródłem poznania prawdy → wykazuje, że wiara przewyższa poznanie rozumowe → wyjaśnia, że wiara i wiedza nie są sprzeczne → wie, czym wyróżniają się przypowieść biblijna, list i psalm	→ wymienia gatunki literackie w Biblii → uzasadnia (przy pomocy tekstów biblijnych), że wiara jest darem i zadaniem → wskazuje na konieczność ochrony wiary przed zagrożeniami → wymienia elementy Bożego Objawienia → definiuje natchnienie biblijne. → wykazuje, że Pismo Święte zostało napisane pod natchnieniem Ducha Świętego → ma podstawowe wiadomości o tym, jak czytać Pismo Święte → zna kościelne zasady interpretacji tekstów biblijnych → wymienia elementy liturgii słowa ze mszy świętej → potrafi korzystać z Pisma Świętego → analizuje i interpretuje wybrane teksty biblijne dotyczące wiary → zna gatunki literackie w Biblii → interpretuje słowa Jana Pawła II, że „wiara i rozum są jak dwa skrzydła” → rozróżnia dar wiary i zdolności rozumowe	→ uzasadnia, dlaczego chrześcijanin powinien poznawać objawienie Boże oraz nauczanie Kościoła → uzasadnia, że wiara jest łaską – darem otrzymanym od Boga → zna zasady według których powinien żyć chrześcijanin → podaje argumenty, że człowiek może poznać Boga za pomocą łaski poznania, wiary i rozumu → uzasadnia, że człowiek powinien naśladować przymioty Boga w swoim życiu → wyjaśnia, że Bóg objawił się w słowie → uzasadnia związek Starego i Nowego Testamentu → wyjaśnia różnice między Objawieniem Bożym a objawieniem prywatnym → wyjaśnia pojęcie wiary w Boga, wskazuje relacje między wiarą i wiedzą → uzasadnia, że wiara jest zadaniem	→ odróżnia Pismo Święte od innych książek → prezentuje proces formowania się ksiąg biblijnych → zna sposoby wyrażania wdzięczności za dar wiary → wyjaśnia, że Pismo Święte jest słowem Boga do człowieka → zna zasady tworzenia adresów biblijnych
----------------------------------	---	---	---	---	---

3. Odkrywam Boga w świecie	→ wymienia postawy świadczące o zaufaniu Bożej Opatrzności → wskazuje przyczynę zła, uzasadnia, że zło jest konsekwencją odrzucenia Boga → wie na czym polega świadoma ochrona wiary przed zagrożeniem → potrafi wyjaśnić, że wiara polega na zaufaniu, nawet poza możliwościami ludzkiego umysłu → uzasadnia dlaczego należy czytać Pismo Święte	→ wyjaśnia prawdy objawione zawarte w opisie stworzenia świata i człowieka → uzasadnia twierdzenie, że Bóg kieruje światem → podaje argumenty uzasadniające wartość modlitwy → rozumie co powinien zrobić, aby żyć według zasad wiary → wskazuje przyczynę zła, uzasadnia, że zło jest konsekwencją odrzucenia Boga → interpretuje historię Kaina i Abla → podaje przykłady, że pokora i prostota to droga do prawdziwej miłości → opisuje sposób działania złego ducha i wskazuje na zagrożenia potępieniem	→ wyjaśnia, że Bóg objawia się w stworzeniu i człowieku, i że Boga można poznać przez dzieła stworzenia → wyjaśnia, że wszystko, co stworzył Bóg, jest dobre → omawia postawy moralne bohaterów biblijnych → wyjaśnia, że wszystko, co stworzył Bóg, jest dobre → zna sposoby pomnożenia dobra w świecie → wyjaśnia różnicę między dobrem a złem w konkretnych sytuacjach moralnych → dokonuje aktualizacji faktów związanych z poznawaniem wydarzeń i postaci ze Starego Testamentu → wskazuje przyczynę zła, uzasadnia, że zło jest konsekwencją odrzucenia Boga → wyjaśnia różnicę między dobrem a złem w konkretnych sytuacjach moralnych	→ wyjaśnia, że Bóg objawia się w stworzeniu i człowieku, i że Boga można poznać przez dzieła stworzenia → wyjaśnia, że Bóg jest stwórcą nieba i ziemi → dokonuje aktualizacji faktów związanych z poznawaniem wydarzeń i postaci ze Starego Testamentu → podaje argumenty na to, że naśladować postacie biblijne można pogłębić swoją relację z Bogiem, → opisuje sposób działania złego ducha i wskazuje na zagrożenia potępieniem → wie na jakich argumentach bazuje przekonanie o kierowaniu światem przez Boga	→ wyjaśnia, w jaki sposób człowiek okazuje szacunek wobec słowa Bożego → wymienia źródła pochodzenia świata → rozróżnia dobro i zło w konkretnych przypadkach życia → wie czym jest modlitwa → zna historię Kaina i Abla → zna opowieść o wieży Babel → wyjaśnia, że wszystko, co stworzył Bóg, jest dobre
-----------------------------------	---	---	---	---	--

4. Boże obietnice	→ dokonuje aktualizacji faktów związanych z poznawaniem postaciami Starego Testamentu → wymienia sposoby odpowiadania Bogu na Jego wezwanie → wymienia sposoby podejmowania walki z pokusami	→ wymienia, w jaki sposób można starać się wzrost wiary → podaje argumenty świadczące o potrzebie modlitwy w życiu chrześcijanina → interpretuje historię Abrahama → zna hierarchię wartości wynikającą z wiary → rozróżnia wybory moralne zgodne z wolą Bożą od tych, które są z nią niezgodne → interpretuje biblijny opis walki Jakuba z aniołem Bożym → interpretuje historię synów Izaaka → wymienia na czym polega inspiracja przykładami biblijnymi w modlitwie → wyjaśnia w jaki sposób może swoim życiem odpowiedzieć Bogu na Jego wezwanie → uzasadnia potrzebę dokonywania wyborów zgodnych z wolą Bożą → wyjaśnia, że wzrost wiary idzie w parze ze słuchaniem słowa Bożego i przyjmowaniem sakramentów świętych → wykazuje podobieństwa i różnice między tekstem historycznym i opowiadaniem dydaktycznym → interpretuje historię	→ zna definicję zaufania → wymienia przymioty Boga → zna znaczenie modlitwy w codziennym życiu chrześcijanina → wymienia przymioty wiary → wyjaśnia znaczenie przykazań i norm etycznych w kontekście próby wiary → uzasadnia, że zaufanie Bogu jest źródłem szczęścia → wie czego wyrazem jest zmiana imienia w Piśmie Świętym → wyjaśnia istotę Opatrzności Bożej → definiuje Miłosierdzie Boga → wyjaśnia, w jaki sposób Bóg troszczył się o Izraelitów w czasie wędrówki → wyjaśnia, w jaki sposób Bóg troszczy się o każdego człowieka → wymienia niebezpieczeństwa na drodze wiary → uzasadnia potrzebę przestrzegania Dekalogu → opisuje obraz Boga w Piśmie Świętym Starego i Nowego Testamentu → wymienia przymioty Boga → charakteryzuje Boże kryteria wyboru ludzi	→ formułuje modlitwy przeproszenia i prośby w oparciu o teksty biblijne i własnymi słowami → przedstawia biblijne przykłady osób powołanych przez Boga → tłumaczy na czym polega zaufanie Bogu w trudnych doświadczeniach → podaje przykłady w jaki sposób ze zła i cierpienia Bóg może wyprowadzać dobro → wdraża się do systematycznej pracy nad swoją postawą moralną → zna zasady kształtowania prawidłowego sumienia → rozumie potrzebę czynienia dobro i unikania zła → wymienia sposoby chronienia wiary przed zagrożeniami	→ opowiada scenę walki Jakuba z aniołem Bożym → wymienia niebezpieczeństwa podczas wędrówki Izraelitów przez pustynię → zna historię synów Izaaka → podaje przykłady Bożej opieki w sferze materialnej i duchowej
-------------------	--	--	--	---	--

			powołania Mojżesza			
II semestr 5. Jezus to obiecany Mesjasz	→ dokonuje aktualizacji związanych z poznawanymi wydarzeniami i postaciami Nowego Testamentu	→ uzasadnia, że dzięki wydarzeniom chrzcielnym został odkupiony przez Jezusa → interpretuje wydarzenia Ostatniej Wierzerzy	→ potrafi powiedzieć, jak może być zaangażowany w wypełnianie Nowego Przymierza → zna wydarzenia Ostatniej Wierzerzy	→ zna wydarzenia paschalne → tłumaczy, że dzięki wydarzeniom paschalnym został odkupiony przez Jezusa	→ zna definicję przymierza →	

6. Kościół Jezusa Chrystusa	→ podejmuje odpowiedzialnie zadania w parafii → dokonuje aktualizacji faktów związanych z poznаныmi postaciami Nowego Testamentu → wyjaśnia, jaka jest rola Kościoła w historii zbawienia → ma ponadpodstawowe wiadomości na temat historii Kościoła	→ potrafi zinterpretować fragment Listu do Efezjan dotyczący fundamentów i głowy Kościoła → definiuje przymioty Kościoła → wyjaśnia w jaki sposób może wypełniać swoją rolę jako chrześcijanin w Kościele → omawia etapy powstania Kościoła na podstawie tekstów biblijnych → omawia etapy powstawania Kościoła w Biblii → definiuje wiarygodność Kościoła	→ tłumaczy na czym polega istota Kościoła → podaje możliwości włączenia się w życie Kościoła → uzasadnia dlaczego Kościół jest święty → omawia na czym polega odpowiedzialność za Kościół → zna etapy powstawania Kościoła → wymienia przymioty Kościoła → potrafi wyjaśnić znaczenie i symbolikę biblijnych obrazów Kościoła → potrafi uzasadnić dlaczego Kościół jest pewną drogą do zbawienia	→ wymienia etapy budowania Kościoła → nazywa przypowieści o Królestwie → wyjaśnia pojęcia: misje, misjonarz → wymienia sposoby aktywnego włączenia się w życie rodziny, szkoły i społeczeństwa → zna symbole i biblijne obrazy Kościoła → uzasadnia dlaczego Kościół jest drogą do świętości	→ wyjaśnia, co buduje Kościół → rozróżnia przymioty Kościoła → wymienia przypowieści o Królestwie
-----------------------------	---	---	---	---	---

7. Jak rozwijał się Kościół	→ wymienia etapy rozprzestrzeniania się Kościoła w basenie Morza Śródziemnego → włącza się w różne formy pomocy misjom → opowiada o współczesnych świadkach Kościoła	→ wyjaśnia na czym polega bycie świadkiem Chrystusa → okazuje szacunek dla historii Kościoła → omawia działalność świętych Cyryla i Metodego → zna znaczenie zakonów dla rozwoju chrześcijaństwa → uzasadnia, że jedność w Kościele nie wyklucza różnorodności → zna naukę Chrystusa o Kościele → wymienia skutki chrztu dla naszego narodu → omawia wyjątkowość świadectwa św. Stanisława → uzasadnia, że postępowanie św. Jadwigi jest godne naśladowania	→ tłumaczy pojęcie sukcesji apostolskiej → wskazuje podstawowe formy głoszenia Ewangelii (→ opisuje działalność Świętego Benedykta i rolę benedyktynów → wymienia zakony, które przyczyniły się do rozwoju kultury w świecie → omawia podstawowe podobieństwa i różnice między zakonami → omawia znaczenie świadectwa wiary Dobrawy dla nawrócenia Mieszka I → zna życie Świętego Stanisława → omawia postać i działalność Świętej Jadwigi	→ wymienia pierwszych misjonarzy Europy → omawia rolę franciszkanów w Kościele → zna misję św. Wojciecha → podaje zasady chrześcijańskiego życia → wymienia dzieła św. Jadwigi	→ wymienia pierwsze zakony w Europie → zna historię św. Franciszka → wie, kim był św. Wojciecha → potrafi rozróżnić polityczne, kulturalne i religijne skutki chrztu → podaje cechy św. Jadwigi
-----------------------------	--	---	--	--	---

Wymagania edukacyjne na poszczególne oceny wynikające z realizacji programu nauczania w oparciu o podręcznik do religii wydawnictwa Święty Wojciech „Pan Jezus jest naszym życiem” dla klasy czwartej szkoły podstawowej.

Wersja – 30 jednostek lekcyjnych

Przedmiot: religia

Program – AZ-1-01/18

Numer podręcznika: AZ-14-01/18-PO-6/23, zatwierdzenie z dnia 5 kwietnia 2023 r.

Treści nauczania wynikające z podstawy programowej oraz wymagania dla uczniów dostosowane do każdej jednostki lekcyjnej zawartej w podręczniku podano w rocznych planach wynikowych opracowanych dla wszystkich poziomów nauczania.

Obszary oceniania:

Ponieważ najważniejszym zadaniem nauczyciela jest spowodowanie samodzielnego uczenia się uczniów, przebieg zajęć powinien aktywizować uczących się do podejmowania działań mających na celu zdobywanie wiedzy oraz samodzielnego i twórczego wykorzystywania tego, co przyswoili. Dlatego też niezwykle ważnym obszarem jest ocenianie aktywności uczniów na zajęciach oraz systematyczność w pracy na lekcji, w tym także prowadzenie i uzupełniania ćwiczeń będących integralną częścią podręcznika. Należy zwracać uwagę na wykonanie przez uczniów quizów sprawdzających wiedzę na zakończenie każdego działu. Można przeprowadzać kartkówki, ale należy je zapowiedzieć i wyraźnie określić zakres materiału.

Szczególne uwagi należy zwrócić na prace dodatkowe wykonywane przez uczniów. Może to być przygotowanie do udziału w konkursach, w proponowanych zajęciach dodatkowych, wystąpieniach w szkole lub poza nią (o charakterze religijnym), udziału w działaniach mających na celu niesienie pomocy innym, wynikającym z realizacji przykazania miłości Boga i bliźniego.

Ogólne kryteria ocen z religii:

Celujący:

Uczeń:

- spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą
- posiada wiedzę wykraczającą poza program oraz potrafi ją twórczo wprowadzać w życie
- aktywnie uczestniczy w zajęciach i systematycznie prowadzi ćwiczenia
- wykonuje dodatkowe zadania dla chętnych
- bierze udział w konkursach przedmiotowych
- uczestniczy w zajęciach dodatkowych o tematyce religijnej w szkole lub parafii

Bardzo dobry

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności określone programem nauczania
- ma prawidłowo uzupełnione ćwiczenia w podręczniku
- chętnie i systematycznie uczestniczy w zajęciach
- jest aktywny na zajęciach
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dobry

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności określone programem nauczania
- ma dobrą umiejętność zastosowania zdobytej wiedzy
- osiąga postępy podczas zajęć
- jest chętny do pracy
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dostateczny

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności umożliwiające dalsze zdobywanie wiedzy,
- w jego wiadomościach są wyraźne luki
- wykazuje chęć do pracy na zajęciach
- ma braki w wykonywaniu ćwiczeń
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dopuszczający:

Uczeń:

- zdobyte wiadomości nie są wystarczające do uzyskania podstawowej wiedzy religijnej

- niechętnie uczestniczy w zajęciach
- wymaga pomocy przy wykonywaniu prostych zadań

Niedostateczny:

Uczeń:

- nie opanował podstawowych wiadomości i umiejętności określonych programem nauczania
- notorycznie brak mu chęci do pracy i uczestniczenia w zajęciach

Ponieważ religia jest przedmiotem nieobowiązkowym, należy przed ewentualnym wystawieniem oceny niedostatecznej, zbadać sytuację ucznia, podjąć próbę rozmowy z wychowawcą, pedagogiem, rodzicami (opiekunami prawnymi), etc. i spróbować udzielić uczniowi wszelkiej możliwej pomocy, aby podjął on próbę sprostania stawianym przed nim wymaganiom.

Sposoby informowania uczniów i rodziców o ocenach:

1. Na pierwszej lekcji przedstawiamy zasady przedmiotowego oceniania i tłumaczymy wszelkie wątpliwości
2. Na pierwszych zebraniach w roku szkolnym informujemy o nim rodziców
3. Przedmiotowy system oceniania przekazujemy do wiadomości wychowawcy, dyrekcji i rodziców (powinien być on dostępny na obowiązującej w szkole platformie cyfrowej)
4. Uczniowie muszą być poinformowani o możliwości uzupełniania zaległości wynikających z nieobecności w szkole lub brakach pojawiających się na bieżąco
5. Wszystkie wystawione oceny są umieszczane na obowiązującej w szkole platformie cyfrowej możliwie jak najszybciej

6. Jeżeli nauczyciel przeprowadza prace pisemne obowiązujące ucznia, powinien udostępnić je rodzicom do wglądu na zebraniach lub konsultacjach (można też prosić rodziców o podpis pod otrzymaną oceną w ćwiczeniach lub na dodatkowych kartkach).

Szczegółowe wymagania edukacyjne na poszczególne oceny:

I semestr

Rozdział	celujący	bardzo dobry	dobry	dostateczny	dopuszczający
1. Poznaję „Nowe przykazania Pana Jezusa	→ wyczerpująco wyjaśnia potrzebę skupienia i wyciszenia podczas słuchania słowa Bożego, aby móc poznawać naukę Pana Jezusa i żyć zgodnie z nią → wskazuje osiem błogosławieństw jako drogę chrześcijanina do osiągnięcia szczęścia w życiu na ziemi i w niebie → odkrywa, że osiągnięcie szczęścia wymaga od nas zaufania Panu Jezusowi i podjęcia trudu bycia Jego uczniem, → analizuje tekst Łk 22,59–62, → szczegółowo opisuje, kiedy realizujemy poszczególne błogosławieństwa w naszym życiu	→ wyjaśnia, że każda katecheza pogłębia jego więź z Jezusem, → uzasadnia, że słuchanie słowa Bożego wymaga skupienia i wyciszenia, → wymienia cechy człowieka ubogiego w duchu, → odnosząc się do pierwszego błogosławieństwa, wylicza, co przeszkadza nam w osiągnięciu szczęścia, → wyjaśnia, że niedostrzeganie, bagatelizowanie swoich grzechów i ich konsekwencji dla nas i dla innych to przeszkody dla życia drugim błogosławieństwem, → odkrywa, że przeszkodą w wypełnianiu w życiu trzeciego błogosławieństwa jest wymuszanie na innych wypełniania naszych projekcji życiowych, traktowanie Pana Boga jako wykonawcy naszych życzeń,	→ tłumaczy znaczenie przypowieści o siewcy → wyjaśnia znaczenie pojęć „katecheza”, „przypowieść”, „pielgrzym → tłumaczy, że człowiek szczęśliwy to ten, który zaufa Panu Jezusowi → wskazuje na mapie górę Błogosławieństw → wskazuje na mapie Górę Synaj → wymienia cechy faryzeusza i celnika z przypowieści Jezusa → opisuje historię Piotra, który płacze z powodu swojego grzechu, → określa ludzi cichych jako tych, którzy ufają Panu Bogu, wypełniają w swym życiu Jego wolę wsłuchując się w Słowo Boże, nie szukają poklasku, nie unoszą się gniewem, → odkrywa, że tylko Bóg	→ opowiada przypowieść o siewcy, → wskazuje na mapie Ziemię Świętą, → wyjaśnia znaczenie pojęć „błogosławieni” i „chrześcijanin”, → odkrywa, że nagrodą za bycie ubogim w duchu jest królestwo niebieskie już tu, na ziemi, i w życiu wiecznym → wskazuje Górę Błogosławieństw jako miejsce żywej modlitwy pielgrzymów → wyjaśnia dlaczego trzeba żałować za grzechy → wskazuje Maryję jako Tę, która wypełniła w swym życiu błogosławieństwa, → objaśnia, że zbyt często osądzamy innych, a samych siebie usprawiedliwiamy → wskazuje na mapie Górę Błogosławieństw → odkrywa, że przeszkodą w stawianiu się człowiekiem	→ formułuje modlitwę dziękczynną za przeżyte wakacje, → wyjaśnia znaczenie symboli zawartych w przypowieści: siewca, ziarno, miejsca, na które pada ziarno → wyjaśnia, że ludzie, którzy się smucą z powodu braku miłości do Boga i drugiego człowieka, będą pocieszeni → nazywa postawy, cechy Maryi jako cichej i pokornego serca → wskazuje na mapie rzekę Jordan → tłumaczy pojęcie miłosierdzia, → wskazuje miłość do Boga i bliźniego jako podstawową motywację naszego postępowania → odkrywa, że każdy chrześcijanin jest wezwany przez Jezusa Chrystusa do

		→ na przykładzie Jana Chrzciciela wskazuje cechy człowieka łaknącego i pragnącego sprawiedliwości, → odkrywa, że człowiek szczęśliwy to ten, który jest czystego serca, nie ma w nim zła, żyje zgodnie z Bożymi przykazaniami, → odkrywa, że przeszkodą we wprowadzaniu w życie błogosławieństwa związanego z pokojem jest egoizm, rządzi władzą, brak wrażliwości na krzywdę drugiego człowieka. → odkrywa, że chęć dominowania nad drugim człowiekiem, odrzucanie tych, którzy są od nas lepsi lub poszkodowani przez los, stanowi przeszkodę w dążeniu do szczęścia → wskazuje przeszkody utrudniające nam realizację poszczególnych błogosławieństw	może sprawiedliwie osądzić człowieka, bo tylko On zna jego serce, → odkrywa, że człowiek miłosierny okazuje aktywne współczucie drugiemu człowiekowi – dostrzega jego biedę i pomaga mu, czyli brak miłości do Boga i bliźniego, → opisuje, jak powinniśmy wprowadzać pokój na świecie, w rodzinach, wśród rówieśników → odkrywa, że szczęście człowieka wypływa z faktu wypełniania przykazania miłości Boga i bliźniego → wskazuje możliwe powody odrzucenia w grupie rówieśniczej	miłosiernym jest egoizm → odkrywa, że przeszkodą do stawania się człowiekiem czystego serca jest nasze zubożenie na Boże słowo i Jego przykazania oraz zachowania pełne fałszu wobec innych → opowiada historię Świętego Szczepana, → odkrywa, że każdy chrześcijanin jest wezwany przez Jezusa Chrystusa do życia ośmioma błogosławieństwami,	budowania pokoju między ludźmi, → odkrywa, że Jezus wzywa nas do modlitwy za nieprzyjaciół, → wymienia większość z ośmiu błogosławieństw
--	--	--	---	--	---

2. Przyjaźnię się z Panem Jezusem	→ wyjaśnia, że liturgia Kościoła jest dopełniana psalmami i innymi pieśniami w celu podkreślenia doniosłości czasu spotkania z Jezusem, wyraża naszą miłość i zaufanie do Boga	→ wyjaśnia, że Jezusa poznaje się poprzez udział w wydarzeniach roku liturgicznego, • stwierdza, że przyjaźń z Jezusem umacnia się poprzez rozmowę i systematyczne spotkania z Nim (modlitwę, słuchanie słowa Bożego, udział w Eucharystii i innych sakramentach), → podaje, że udział w Eucharystii, uczcie weselnej jest uprzywilejowanym spotkaniem z Chrystusem – Oblubieńcem,	→ wyjaśnia, że każdy chrześcijanin jest zaproszony przez Jezusa Chrystusa do budowania pokoju między ludźmi → wymienia dary, jakie otrzymujemy w czasie Eucharystii od Pana Jezusa – Oblubieńca	→ opisuje sposoby spotykania się z Jezusem (modlitwę, słuchanie słowa Bożego, udział w Eucharystii i innych sakramentach), → podaje, że podstawą przyjaźni z Jezusem jest wiara w Niego i zaufanie Mu	→ wymienia sposoby spotykania się z Jezusem (modlitwę, słuchanie słowa Bożego, udział w Eucharystii i innych sakramentach), → podaje, że przyjaźń z Jezusem umacnia się poprzez budowanie wspólnoty
3. Dziękuję za wszystko Panu Jezusowi	→ analizując treść prefacji tłumaczy dlaczego Eucharystia to dziękczynienie	→ wyjaśnia znaczenie słowa „wdzięczność”, → wskazuje motywy wdzięczności na przykładzie trędowatego, → określa powody wdzięczności i zmiany w postawach życiowych omawianych postaci biblijnych → wymienia dary przyrodzone i nadprzyrodzone	→ wskazuje przykładowe powody okazywania wdzięczności, → wymienia fakty z życia Wandy Błęńskiej → wskazuje Boga jako dawcę wszelkich potrzebnych nam w życiu łask, → odkrywa, że Bóg obdarowuje ludzi darami przyrodzonymi i nadprzyrodzonymi,	→ uzasadnia wartość wdzięczności → odkrywa, że modlitwa dziękczynna to sposób okazania wdzięczności Bogu za otrzymywane dary → odkrywa, że wdzięczność Jezusowi uwidacznia się w zmianie sposobu życia, a także w zmianie w stosunku do Boga i bliźniego	→ • odkrywa, że wdzięczność jest ważną cechą człowieczeństwa → uzasadnia wartość wdzięczności w relacji z Bogiem → wymienia różne dary, które otrzymuje od Boga,
Katechezy okolicznościowe	→ podaje, że uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata obchodzimy w ostatnią niedzielę roku liturgicznego,	→ na podstawie poznanych tekstów biblijnych stwierdza, że jesteśmy wezwani do budowania Królestwa Bożego na ziemi	→ na podstawie tekstów biblijnych wskazuje cechy królestwa Jezusa Króla,	→ odkrywa, że Jezus w rozmowie z Piłatem mówi, że jest królem, ale Jego królestwo nie jest z tego świata	→ uzasadnia, że uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata obchodzimy w ostatnią niedzielę roku liturgicznego.

II semestr

4.Przepraszam Pana Jezusa	→ uzasadnia, że Bóg z miłości stworzył Jezusa i ludzi → wyczerpująco wyjaśnia konieczność żałowania, naprawiania popełnionych błędów i zadośćuczynienia tym, których skrzywdziliśmy, aby Jezus odpuścił nam grzechy w sakramencie pokuty → określa momenty Eucharystii, w których dokonuje się nasze pojednanie z Bogiem i ludźmi, → wyjaśnia znaczenie frazy „brać krzyż na swe ramiona”	→ opowiada historię grzechu pierworodnego, → odkrywa, że szatan okłamuje Adama i Ewę, chcąc oddalić ich od Boga, → wskazuje Piotra jako wzór człowieka, który uznaje swą grzeszność, żałuje za grzech i ufa Bożej miłości, → odkrywa, że grzech i jego konsekwencje niszczą naszą relację z Bogiem i ludźmi → odkrywa, że Jezus wypełnia swą wolę względem Piotra mimo jego grzeszności → wskazuje sposoby naprawiania popełnianych błędów → wyjaśnia znaczenie przebaczenia udzielanego ludziom przez Boga za pośrednictwem Jezusa w sakramencie pokuty i pojednania. → odkrywa, że spowiedź powszechna i znak pokoju to momenty na Eucharystii, podczas w których wyznajemy naszą grzeszność, okazujemy pragnienie pozostawania w jedności z Bogiem i drugim człowiekiem, → • na podstawie fragmentów z Ewangelii wskazuje Piotra jako tego, który uwierzył w słowa Jezusa o Bożym miłosierdziu	→ wymienia wypływające z grzechu zagrożenia dla dobra osobistego i wspólnotowego → opisuje negatywne konsekwencje grzechu Adama i Ewy wobec Boga, siebie i ludzi wokół oraz następnych pokoleń → nazywa Boga miłością, która przebacza → wskazuje Piotra jako wzór człowieka, który uznaje swą grzeszność, żałuje za grzech i ufa Bożej miłości, → wyjaśnia, że samo wyznanie grzechów w sakramencie pokuty i pojednania nie wystarczy – trzeba za nie żałować, naprawić je, zadośćuczynić tym, których skrzywdziliśmy → odkrywa, że w wolności, jaką daje nam Bóg, człowiek sam dokonuje wyborów → odróżnia grzech popełniony myślą od grzechu popełnionego słowem, uczynkiem oraz zaniedbaniem (B.13.1) → wskazuje cechy osoby modlącej się słowami modlitwy przebłagalnej	→ opisuje grzech jako stan nieprzyjaźni między Bogiem a człowiekiem → odkrywa, że Adam i Ewa popełniają grzech nieposłuszeństwa wobec Boga → odkrywa, że Jezus wypełnia swą wolę względem Piotra mimo jego grzeszności → odkrywa, że grzech i jego konsekwencje niszczą naszą relację z Bogiem i ludźmi → wyjaśnia, że Pan Bóg pragnie, abyśmy naprawiali swe błędy – grzechy wobec drugiego człowieka → wskazuje Jezusa jako Tego, który przychodzi leczyć grzeszników → układa tekst modlitwy przebłagalnej, → wyjaśnia, że Pan Jezus pragnie, abyśmy w swym życiu słuchali Jego słowa i wypełniali je	→ odkrywa, że Bóg, wyrzucając człowieka z raju, daje mu obietnicę – Dobrą Nowinę → nazywa Boga miłością, która przebacza → odkrywa, że Bóg w swoim miłosierdziu przebacza nam nasze grzechy → wskazuje, że z ufnością może przystępować do spowiedzi, gdzie czeka na niego Jezus przebaczący
----------------------------------	---	--	--	--	--

6. Wielbię Pana Jezusa	→ tłumaczy dlaczego Bogu należne jest uwielbienie → opowiada o kompatybilności działania i słuchania Boga w życiu człowieka	→ wyjaśnia, czym jest modlitwa uwielbienia (D.1), → odkrywa, że talenty mogą pomóc w uwielbianiu Boga i głoszeniu Dobrej Nowiny, → wskazuje, że Maria uwielbia Jezusa poprzez słuchanie Jego słowa, a Marta poprzez posługę, → wyjaśnia, co to znaczy współofiарowanie – współcierpienie, włączanie w Eucharystię własnych problemów (F.1),	→ wskazuje w Pieśni Maryi fakty świadczące o wierności Boga wobec ludzi, Jego nieustannej troski o człowieka → wskazuje, jak może uwielbiać Boga, wykorzystując otrzymane od Boga talenty, umiejętności, → odkrywa, że Bóg oczekuje od nas postawy Marty i Marii – posługi drugiemu człowiekowi i kontemplacji słowa Bożego	→ odkrywa, że uwielbienie jest należne jedynie Bogu, → odkrywa, że poprzez swoje wypowiedzi i działania uwielbia Boga → wskazuje, co przeszkadza mu w skupieniu się na modlitwie uwielbienia → wyjaśnia, że Msza Święta jest ofiarą Chrystusa i naszą, więc własne trudy i cierpienia możemy złożyć Bogu w ofierze (F.1.11) → wyjaśnia, że Eucharystia jest uwielbieniem Boga (B.13.2), → wymienia sposoby oddawania czci Bogu	→ układa prostą modlitwę uwielbienia → opowiada o spotkaniu Marii i Marty z Jezusem → wskazuje na ofiarniczy charakter mszy świętej
---------------------------	---	---	--	--	--

Katechezy okolicznościowe	→ omawia istotę Triduum Paschalnego → wyczerpująco omawia rolę i dary Ducha Świętego na podstawie wybranych fragmentów Pisma Świętego, → wyjaśnia sens obchodów roku liturgicznego	→ odkrywa, że Jezus obmywa nogi swym uczniom, aby uświadomić im, że przychodzi na świat, aby służyć, → układa według chronologii wydarzenia Wielkiego Tygodnia, → wymienia części liturgii Wigilii Paschalnej: liturgia światła, liturgia słowa Bożego, liturgia chrzcielna, liturgia eucharystyczna → wyjaśnia znaczenie pojęcia „miłosierdzie”, → odpowiada na pytania dotyczące usłyszanych fragmentów Pisma Świętego dotyczące roli i darów Ducha Świętego,	→ podaje przykłady służby drugiemu człowiekowi. → odkrywa, że wypełniając wolę Boga, Pan Jezus przyjmuje na siebie mękę, śmierć krzyżową, aby dać ludziom życie wieczne, → wyjaśnia, że podczas liturgii Wigilii Paschalnej przeżywamy wyprowadzenie nas z niewoli grzechu przez zmartwychwstałego Chrystusa, → wyjaśnia jakie łaski daje Jezus tym, którzy z ufnością zwracają się do Niego → odkrywa, że bez pomocy Ducha Świętego nie jesteśmy w stanie żyć w jedności z innymi, że Duch Święty ma moc pokonania naszego egoizmu	→ wskazuje sakramenty jako znak spotkania z Jezusem → odkrywa, że Wielki Piątek jest jedynym dniem roku liturgicznego, w którym nie jest sprawowana Eucharystia, → wymienia symbole (paschał, słowo Boże, chrzcielnica, chleb i wino w kielichu) → odkrywa działanie Jezusa w swoim życiu → z pomocą katechety modli się Koronką do miłosierdzia Bożego	→ opowiada o umyciu nóg przez Jezusa podczas Ostatniej Wieczerzy → podaje, że przez swą mękę i śmierć na krzyżu Pan Jezus daje nam odkupienie grzechów → wymienia symbole chrztu świętego i skutki jego przyjęcia → wymienia Koronkę do miłosierdzia Bożego jako skuteczną modlitwę
---------------------------	---	--	--	--	---

Wymagania edukacyjne na poszczególne oceny wynikające z realizacji programu nauczania w oparciu o podręcznik do religii wydawnictwa Święty Wojciech „Pan Jezus nas karmi” dla klasy trzeciej szkoły podstawowej.

Wersja – 30 jednostek lekcyjnych

Przedmiot: religia

Program – AZ-1-01/18

Numer podręcznika: AZ-13-01/18-PO-1/22, zatwierdzenie z dnia 16 marca 2022 r.

Treści nauczania wynikające z podstawy programowej oraz wymagania dla uczniów dostosowane do każdej jednostki lekcyjnej zawartej w podręczniku podano w rocznych planach wynikowych opracowanych dla wszystkich poziomów nauczania.

Obszary oceniania:

Ponieważ najważniejszym zadaniem nauczyciela jest spowodowanie samodzielnego uczenia się uczniów, przebieg zajęć powinien aktywizować uczących się do podejmowania działań mających na celu zdobywanie wiedzy oraz samodzielnego i twórczego wykorzystywania tego, co przyswoili. Dlatego też niezwykle ważnym obszarem jest ocenianie aktywności uczniów na zajęciach oraz systematyczność w pracy na lekcji, w tym także prowadzenie i uzupełniania ćwiczeń będących integralną częścią podręcznika. Należy zwracać uwagę na wykonanie przez uczniów quizów sprawdzających wiedzę na zakończenie każdego działu. Można przeprowadzać kartkówki, ale należy je zapowiedzieć i wyraźnie określić zakres materiału.

Szczególną uwagę należy zwrócić na prace dodatkowe wykonywane przez uczniów. Może to być przygotowanie do udziału w konkursach, w proponowanych zajęciach dodatkowych, wystąpieniach w szkole lub poza nią (o charakterze religijnym), udziału w działaniach mających na celu niesienie pomocy innym, wynikającym z realizacji przykazania miłości Boga i bliźniego.

Ogólne kryteria ocen z religii:

Celujący:

Uczeń:

- spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą
- posiada wiedzę wykraczającą poza program oraz potrafi ją twórczo wprowadzać w życie

- aktywnie uczestniczy w zajęciach i systematycznie prowadzi ćwiczenia
- wykonuje dodatkowe zadania dla chętnych
- bierze udział w konkursach przedmiotowych
- uczestniczy w zajęciach dodatkowych o tematyce religijnej w szkole lub parafii

Bardzo dobry

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności określone programem nauczania
- ma prawidłowo uzupełnione ćwiczenia w podręczniku
- chętnie i systematycznie uczestniczy w zajęciach
- jest aktywny na zajęciach
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dobry

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności określone programem nauczania
- ma dobrą umiejętność zastosowania zdobytej wiedzy
- osiąga postępy podczas zajęć
- jest chętny do pracy
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dostateczny

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności umożliwiające dalsze zdobywanie wiedzy,
- w jego wiadomościach są wyraźne luki
- wykazuje chęć do pracy na zajęciach
- ma braki w wykonywaniu ćwiczeń
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dopuszczający:

Uczeń:

- zdobyte wiadomości nie są wystarczające do uzyskania podstawowej wiedzy religijnej
- niechętnie uczestniczy w zajęciach
- wymaga pomocy przy wykonywaniu prostych zadań

Niedostateczny:

Uczeń:

- nie opanował podstawowych wiadomości i umiejętności określonych programem nauczania
- notorycznie brak mu chęci do pracy i uczestniczenia w zajęciach

Ponieważ religia jest przedmiotem nieobowiązkowym, należy przed ewentualnym wystawieniem oceny niedostatecznej, zbadać sytuację ucznia, podjąć próbę rozmowy z wychowawcą, pedagogiem, rodzicami (opiekunami prawnymi), etc. i spróbować udzielić uczniowi wszelkiej możliwej pomocy, aby podjął on próbę sprostania stawianym przed nim wymaganiom.

Sposoby informowania uczniów i rodziców o ocenach:

1. Na pierwszej lekcji przedstawiamy zasady przedmiotowego oceniania i tłumaczymy wszelkie wątpliwości
2. Na pierwszych zebraniach w roku szkolnym informujemy o nim rodziców

3. Przedmiotowy system oceniania przekazujemy do wiadomości wychowawcy, dyrekcji i rodziców (powinien być on dostępny na obowiązującej w szkole platformie cyfrowej)
4. Uczniowie muszą być poinformowani o możliwości uzupełniania zaległości wynikających z nieobecności w szkole lub brakach pojawiających się na bieżąco
5. Wszystkie wystawione oceny są umieszczane na obowiązującej w szkole platformie cyfrowej możliwie jak najszybciej
6. Jeżeli nauczyciel przeprowadza prace pisemne obowiązujące ucznia, powinien udostępnić je rodzicom do wglądu na zebraniach lub konsultacjach (można też prosić rodziców o podpis pod otrzymaną oceną w ćwiczeniach lub na dodatkowych kartkach).

Szczegółowe wymagania edukacyjne na poszczególne oceny:

I semestr

Rozdział	celujący	bardzo dobry	dobry	dostateczny	dopuszczający
2. Pan Jezus chce z nami rozmawiać	→ podaje przekonujące argumenty za uczestnictwem w modlitwie wspólnotowej → wyjaśnia sens chrześcijańskiej niedzieli	→ wyjaśnia, że Pan Jezus mówi do ludzi przez piękno liturgii → tłumaczy znaczenie udziału w nabożeństwach jako formach spotkań z Jezusem → omawia wartość modlitwy błagalnej → wyjaśnia, że Bóg ustanawia siódmy dzień tygodnia dniem odpoczynku, dniem świętym, by człowiek wielbił Boga	→ tłumaczy, czym jest modlitwa liturgiczna Kościoła, → opisuje gesty, które wierni wykonują, uczestnicząc w Eucharystii → układa wezwanie modlitwy błagalnej → wymienia, że świętowanie niedzieli powinno polegać na udziale we Mszy Świętej i spędzaniu czasu z rodziną	→ wskazuje, że Msza Święta jest najdoskonalszą formą modlitwy liturgicznej → omawia konieczność przyjmowania postaw odpowiednich do danych czynności liturgicznych → przytacza z pamięci modlitwę Pod Twoją obronę,	→ wyjaśnia, że msza św. jest modlitwą liturgiczną → wymienia postawy, które przyjmuje się podczas Mszy Świętej, → opisuje, jak możemy modlić się za siebie nawzajem, → wie, że niedziela to dzień święty, w czasie którego wielbimy Pana Boga przez uczestnictwo we Mszy Świętej i budowanie więzi rodzinnych

3. Pan Jezus nas prowadzi	→ wskazuje na znaczenie Dekalogu w codziennym życiu; → tłumaczy wszystkie przykazania Dekalogu jako drogowskaz na szczęśliwe życie; → objaśnia współdziałanie Osób Boskich; → tłumaczy, dlaczego wiara przejawia się w udziale w liturgii; → wyjaśnia znaczenia poszczególnych okresów roku liturgicznego; → rozważa prawdę o niedzieli jako wyjątkowym dniu tygodnia; → opisuje przykłady postaw moralnych ukazanych w Biblii i historii Kościoła;	→ opisuje istotę wstępu do Dekalogu, → wyjaśnia, że pierwsze przykazanie Boże jest dla niego drogowskazem w życiu, bo wierzy, ufa i kocha Pana Boga, → wyjaśnia, dlaczego drugie przykazanie Boże jest dla niego drogowskazem w życiu → uzasadnia sens świętowania niedzieli → wskazuje powody dla których należy kochać i szanować rodziców → tłumaczy konieczność troski o życie i zdrowie swoje i innych ludzi → wyjaśnia na czym polega miłość i wierność małżeńska → uzasadnia konieczność troski o własność swoją, cudzą i wspólną → wyjaśnia konieczność troski o prawdę w życiu społecznym i osobistym → wskazuje powody, dla których myśli przeciwko dobru małżeństwa innych są grzechem → podaje przyczyny dla których zaniedbanie czynienia dobra oraz myśli o naruszeniu dóbr drugiego człowieka naruszają naszą przyjaźń z Bogiem → uzasadnia, że przykazania Boże strzegą wolności i godności człowieka,	→ wyjaśnia pojęcie „dekalog”, → zna obowiązki wynikające z pierwszego przykazania Bożego → wskazuje na istotę pierwszego przykazania Bożego, → wskazuje sytuacje w codzienności, kiedy szanujemy imię Boże → podaje sposoby świętowania niedzieli wynikające z Dekalogu → przytacza przykłady szacunku i miłości dla rodziców i opiekunów → podaje przykłady zachowań wskazujących na prowadzenie życia zgodnego z piątym przykazaniem Bożym → podaje przykłady zachowań świadczących o dobrym przygotowaniu się dzieci i młodzieży do podjęcia życia opartego na wierności małżeńskim zobowiązaniom → wymienia sposoby troski o o własność swoją, cudzą i wspólną → wyjaśnia pojęcia prawda, oszczerstwo, obmowa → wyjaśnia na czym polega szkodliwość pożądania innych osób w relacjach małżeńskich → tłumaczy, do czego prowadzi pożądanie rzeczy	→ wyjaśnia, że to Bóg ogłasza 10 przykazań Bożych dla tych, którzy w Niego wierzą → wymienia sytuacje, w których grzeszymy przeciwko pierwszemu przykazaniu Bożemu → opisuje zachowania wskazujące na brak szacunku do imienia Bożego → wymienia zachowania wbrew trzeciemu przykazaniu Dekalogu → przytacza przykłady braku szacunku i miłości dla rodziców i opiekunów → wymienia przykłady świadczące o braku troski o życie swoje i innych ludzi → opisuje zachowania świadczące o braku troski o świętość zachowań, słów i myśli → wymienia sytuacje zaniedbywania własności swojej, cudzej i wspólnej → opisuje sytuacje naruszenia dóbr swoich i drugiego człowieka przez słowo → wymienia skutki pragnień nie podporządkowanych dobru swojemu i drugiej osoby → podaje przykłady braku miłości w relacjach między ludźmi oraz między ludźmi i Bogiem	→ zna wstęp do Dekalogu → przytacza z pamięci pierwsze przykazanie Boże. → przytacza z pamięci drugie przykazanie Boże, → zna trzecie przykazanie Boże → wymienia czwarte przykazanie Boże → zna treść czwartego przykazania Bożego → podaje treść piątego przykazania → przytacza szóste przykazanie Boże, → zna siódme przykazanie Boże → wymienia ósme przykazanie Boże → podaje treść dziewiątego przykazania Bożego → zna treść dziesiątego i dziesiątego przykazania Bożego
----------------------------------	--	--	--	---	---

			należących do innych → wylicza postawy sprzeciwiające się Bożym przykazaniom		
II semestr					

4. Pan Jezus nas uzdrawia	→ wyjaśnia uzdrawiającą moc sakramentu pokuty i pojednania → wskazuje warunki sakramentu pojednania i pokuty na podstawie tekstu przypowieści o miłosiernym ojcu	→ charakteryzuje sakramenty jako znaki spotkania z Chrystusem, → tłumaczy, że Bóg jest Ojcem miłosiernym, który z miłości do nas przebacza nam nasze grzechy, gdy za nie żałujemy, → wyjaśnia, że kochamy Pana Boga, jeżeli kochamy drugiego człowieka → tłumaczy, że grzech oddala nas od Pana Boga i drugiego człowieka, → opisuje, jak należy przygotować się do sakramentu pokuty i pojednania, → tłumaczy konieczność żalu za grzechy → wymienia sposoby walki z grzechem → tłumaczy, dlaczego postanowienie poprawy powinno być mocne → wyjaśnia, dlaczego należy czynić zadość Bogu i ludziom	→ wyjaśnia znaczenie pojęcia „sakramenty święte” → opowiada przypowieść o miłosiernym Ojcu → referuje, że postawa marnotrawnego syna i starszego syna to nasze postawy wobec Boga i drugiego człowieka → wymienia sposoby walki z grzechem → opisuje sens robienia rachunku sumienia → wyjaśnia, że żal za grzechy to najważniejszy warunek rachunku sumienia → opisuje, co zrobić, aby postanowienie poprawy było mocne → opisuje sens zadośćuczynienia zarówno Bogu jak i ludziom	→ tłumaczy, że Chrystus jest obecny w sakramentach → wyjaśnia pojęcie „miłosierny” → wymienia grzechy główne → odkrywa, że zło rozprzestrzenia się, gdy człowiek ulega grzechowi, → wymienia sposoby walki z grzechem → referuje, że szatan to zbuntowany anioł, przepełniony zazdrością, który pragnie oddalić nas od Pana Boga → definiuje pojęcie „rachunek sumienia” → definiuje pojęcie „żał za grzechy” → definiuje pojęcie mocne postanowienie poprawy → definiuje pojęcie „zadośćuczynienia”	→ wymienia sakramenty święte, → wskazuje Pana Jezusa jako opowiadającego przypowieść o miłosiernym Ojcu → odróżnia grzechy ciężkie i grzechy lekkie → tłumaczy, że Pan Jezus przychodzi na ziemię, aby przemieniać serca grzeszników → zapoznanie z pojęciem i warunkami sakramentu pokuty i pojednania → wyjaśnia na czym polega rachunek sumienia → tłumaczy, co to jest żal za grzechy → opisuje na czym polega postanowienie poprawy → wyjaśnia, kiedy spowiedź jest szczera → tłumaczy konieczność naprawy krzywd
----------------------------------	---	---	--	---	---

5. Pan Jezus zaprasza nas na ucztę	→ wyjaśnia sens uczestnictwa w Eucharystii → wskazuje na obecność ukrzyżowanego i zmartwychwstałego Jezusa w trakcie sprawowania Eucharystii → tłumaczy sens wszystkich gestów, postaw i obrzędów mszy św.	→ wyjaśnia, że Eucharystia jest ucztą, podczas której objawia się jedność działania Ojca, Syna i Ducha Świętego → tłumaczy sens poszczególnych elementów obrzędów wstępnych mszy św. → wyjaśnia, że pod czas liturgii słowa Bóg mówi do nas → opisuje sens modlitwy wspólnotowej → tłumaczy sens przygotowania darów podczas Eucharystii → opisuje, że przyjmując Komunię św., przyjmujemy samego Chrystusa i jednoczymy się z Nim → tłumaczy, dlaczego Komunia św. jest potrzebna w życiu chrześcijanina → opisuje wartość błogosławieństwa w życiu człowieka → wyjaśnia, że msza św. jest pamiątką Zmartwychwstania Pana	→ opowiada o ustanowieniu Eucharystii, → opisuje, co dzieje się podczas obrzędów wstępnych mszy św. → tłumaczy sens liturgii słowa → formułuje wezwania modlitwy wiernych → opisuje znaczenie gestów związanych z przygotowaniem darów ofiarnych → wie, co dzieje się podczas przeistoczenia → omawia schemat Modlitwy Pańskiej → wyjaśnia pojęcia: post eucharystyczny, Komunia św. → wyjaśnia czym jest błogosławieństwo → tłumaczy pojęcie Najświętszy Sakrament	→ tłumaczy, że Eucharystia jednoczy człowieka z Bogiem i bliźnimi → zna obrzędy wstępne mszy św. → wymienia elementy liturgii słowa → opisuje konieczność modlitwy za innych → zna gesty i postawy związane z przygotowaniem darów ofiarnych → wyjaśnia pojęcie „przeistoczenie” → klasyfikuje wezwania Modlitwy Pańskiej odnoszące się do Boga i człowieka → opisuje, jak należy zachować się przed i po przyjęciu Komunii św. → wie, jak zachować się w czasie błogosławieństwa	→ zna słowa ustanowienia Eucharystii → wymienia części mszy św. → zna odpowiedzi na wezwania lektora i kapłana podczas mszy św. → zna treść Wyznania wiary → wymienia postawy towarzyszące procesji z darami → wie, kiedy na mszy św. jest przeistoczenie → przytacza z pamięci Modlitwę Pańską → tłumaczy, że przyjmując Komunię św., przyjmujemy Jezusa do serca
---	---	---	---	--	--

Wymagania edukacyjne na poszczególne oceny wynikające z realizacji programu nauczania w oparciu o podręcznik do religii wydawnictwa Święty Wojciech „Pan Bóg jest naszym Ojcem” dla klasy pierwszej szkoły podstawowej.

Wersja – 30 jednostek lekcyjnych

Przedmiot: religia

Program – AZ-1-01/18

Numer podręcznika: AZ-11-01/18-PO-1/20, zatwierdzenie z dnia 3 lutego 2020 r.

Treści nauczania wynikające z podstawy programowej oraz wymagania dla uczniów dostosowane do każdej jednostki lekcyjnej zawartej w podręczniku podano w rocznych planach wynikowych opracowanych dla wszystkich poziomów nauczania.

Zasady oceniania (zgodne w wytycznymi Komisji Wychowania Katolickiego Konferencji Episkopatu Polski z 2008 r.):

- Ocenianiu nie podlegają praktyki religijne.
- Oceny z religii są jawne dla ucznia i jego rodziców (prawnych opiekunów).
- Nauczyciele religii są zobowiązani do podania wymagań edukacyjnych niezbędnych do uzyskania poszczególnych ocen śródrocznych i rocznych z religii oraz sposobu sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczniów.
- Nauczyciele religii informują o warunkach i trybie uzyskania z religii oceny rocznej wyższej niż przewidywana.
- Nauczyciele religii są zobowiązani do dostosowania wymagań edukacyjnych do indywidualnych potrzeb i możliwości psychofizycznych oraz edukacyjnych uczniów posiadających opinie wydane przez poradnie psychologiczno-pedagogiczne.
- Oceny z religii ustala się w stopniach w zakresie skali od 1 do 6.
- Uczeń ma prawo zgłosić nieprzygotowanie do lekcji w ilości zgodnej z zasadami przyjętymi w szkole (przy dwóch godzinach zajęć w tygodniu, są to najczęściej dwa nieprzygotowania w półroczu).
- Nauczyciel może oceniać pamięciowe opanowanie modlitw, pod warunkiem, że postarał się o wytłumaczenie ich znaczenia w trakcie zajęć.

Obszary oceniania:

Ponieważ najważniejszym zadaniem nauczyciela jest spowodowanie samodzielnego uczenia się uczniów, przebieg zajęć powinien aktywizować uczących się do podejmowania działań mających na celu zdobywanie wiedzy oraz samodzielnego i twórczego wykorzystywania tego, co przyswoili. Dlatego też niezwykle ważnym obszarem jest ocenianie aktywności uczniów na zajęciach oraz systematyczność w pracy na lekcji, w tym także prowadzenie i uzupełnianie ćwiczeń będących integralną częścią podręcznika. Należy zwracać uwagę na wykonanie przez uczniów quizów sprawdzających wiedzę na zakończenie każdego działu. Można przeprowadzać kartkówki, ale należy je zapowiedzieć i wyraźnie określić zakres materiału.

Szczególną uwagę należy zwrócić na prace dodatkowe wykonywane przez uczniów. Może to być przygotowanie do udziału w konkursach, w proponowanych zajęciach dodatkowych, wystąpieniach w szkole lub poza nią (o charakterze religijnym), udziału w działaniach mających na celu niesienie pomocy innym, wynikającym z realizacji przykazania miłości Boga i bliźniego.

Ogólne kryteria ocen z religii:

Celujący:

Uczeń:

- spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą
- posiada wiedzę wykraczającą poza program oraz potrafi ją twórczo wprowadzać w życie
- aktywnie uczestniczy w zajęciach i systematycznie prowadzi ćwiczenia
- wykonuje dodatkowe zadania dla chętnych
- bierze udział w konkursach przedmiotowych
- uczestniczy w zajęciach dodatkowych o tematyce religijnej w szkole lub parafii

Bardzo dobry

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności określone programem nauczania
- ma prawidłowo uzupełnione ćwiczenia w podręczniku
- chętnie i systematycznie uczestniczy w zajęciach
- jest aktywny na zajęciach

- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dobry

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności określone programem nauczania
- ma dobrą umiejętność zastosowania zdobytej wiedzy
- osiąga postępy podczas zajęć
- jest chętny do pracy
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dostateczny

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności umożliwiające dalsze zdobywanie wiedzy,
- w jego wiadomościach są wyraźne luki
- wykazuje chęć do pracy na zajęciach
- ma braki w wykonywaniu ćwiczeń
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dopuszczający:

Uczeń:

- zdobyte wiadomości nie są wystarczające do uzyskania podstawowej wiedzy religijnej
- niechętnie uczestniczy w zajęciach
- wymaga pomocy przy wykonywaniu prostych zadań

Niedostateczny:

Uczeń:

- nie opanował podstawowych wiadomości i umiejętności określonych programem nauczania
- notorycznie brak mu chęci do pracy i uczestniczenia w zajęciach

Ponieważ religia jest przedmiotem nieobowiązkowym, należy przed ewentualnym wystawieniem oceny niedostatecznej, zbadać sytuację ucznia, podjąć próbę rozmowy z wychowawcą, pedagogiem, rodzicami (opiekunami prawnymi), etc. i spróbować udzielić uczniowi wszelkiej możliwej pomocy, aby podjął on próbę sprostania stawianym przed nim wymaganiom.

Sposoby informowania uczniów i rodziców o ocenach:

1. Na pierwszej lekcji przedstawiamy zasady przedmiotowego oceniania i tłumaczymy wszelkie wątpliwości
2. Na pierwszych zebraniach w roku szkolnym informujemy o nim rodziców
3. Przedmiotowy system oceniania przekazujemy do wiadomości wychowawcy, dyrekcji i rodziców (powinien być on dostępny na obowiązującej w szkole platformie cyfrowej)
4. Uczniowie muszą być poinformowani o możliwości uzupełniania zaległości wynikających z nieobecności w szkole lub brakach pojawiających się na bieżąco
5. Wszystkie wystawione oceny są umieszczane na obowiązującej w szkole platformie cyfrowej możliwie jak najszybciej
6. Jeżeli nauczyciel przeprowadza prace pisemne obowiązujące ucznia, powinien udostępnić je rodzicom do wglądu na zebraniach lub konsultacjach (można też prosić rodziców o podpis pod otrzymaną oceną w ćwiczeniach lub na dodatkowych kartkach).

Szczegółowe wymagania edukacyjne na poszczególne oceny:

1. Spotykamy się we wspólnocie				
Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
- odpowiada poprawnie na pozdrowienie: „Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus”	- odpowiada poprawnie na poznane pozdrowienia chrześcijańskie	- wyjaśnia, że wypowiadając pozdrowienia chrześcijańskie, uwielbiamy Boga	-wykorzystuje pozdrowienia chrześcijańskie w odpowiednich sytuacjach dnia codziennego	-odróżnia pozdrowienia chrześcijańskie i świeckie, stosuje je odpowiednio do sytuacji

- wskazuje zasady dobrego zachowania na lekcji religii i w szkole - mówi o sobie „Jestem dzieckiem Bożym” - wykonuje znak krzyża z pomocą katechety	- rozumie i przestrzega zasady obowiązujące na lekcjach religii i w szkole - wyjaśnia, że od momentu chrztu świętego jest dzieckiem Bożym - wyjaśnia, że może się modlić do Boga znakiem krzyża	- wnioskuję, że jego właściwe zachowania sprawiają, że ma wielu przyjaciół - wyjaśnia, że jako dziecko Boże zwraca się do Boga „Ojcie” - wyjaśnia, że krzyż jest znakiem Bożej miłości	- akceptuje wszystkie osoby należące do wspólnoty klasowej, służy im pomocą - powtarza słowa wypowiedziane przez kapłana podczas chrztu świętego „Ja ciebie chrzczę, w Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego” - odkrywa, że znak krzyża to modlitwa do Boga Ojca, Pana Jezusa i Ducha Świętego	- uzasadnia konieczność respektowania zasad ustalonych we wspólnocie klasowej i szkolnej, ze szczególnym naciskiem na pomoc innym - uzasadnia wartość każdego człowieka jako dziecka Bożego - wyjaśnia w czym objawia się moc Boga Ojca, Syna Bożego i Ducha Świętego
2. Pan Bóg mnie stwarza				
Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
- wymienia dzieła stworzone przez Boga - wyjaśnia, że Bóg stwarza człowieka szóstego dnia - odkrywa, że Bóg stwarza człowieka na swoje podobieństwo - nazywa Boga dobrym	- rozróżnia dzieła stwarzane przez Pana Boga od rzeczy tworzonych przez człowieka - stwierdza, że człowiek jest podobny do Boga, bo potrafi kochać - potrafi powiedzieć, że Bóg jest zawsze z nami - nazywa aniołów wysłannikami Boga	- formułuje prostą modlitwę, dziękując Bogu za Jego dzieła - odkrywa, że człowiek otrzymuje od Boga dar miłości, aby okazywać ją Bogu i drugiemu człowiekowi - wyjaśnia, że Bóg obdarowuje nas talentami, abyśmy wykorzystywali je na pożytek swój oraz drugiego człowieka - wskazuje w codzienności ślady Bożych darów i podaje przykłady okazywania wdzięczności za nie	- wskazuje, że zadaniem człowieka jest troska o stworzony przez Pana Boga świat - odkrywa, że każdy człowiek jest wyjątkowy, niepowtarzalny - wymienia talenty, umiejętności, którymi Pan Bóg go obdarza - wskazuje, że Bóg pragnie, aby każdy człowiek odkrywał Jego obecność w swoim życiu	- odkrywa, że Pan Bóg stwarza świat z miłości do człowieka, że pragnie, by czynił sobie ziemię poddaną - wskazuje, że Pan Bóg powołuje człowieka, Adama i Ewę do miłości - odkrywa obecność Boga w różnych fazach ludzkiego życia - na podstawie tekstów biblijnych uzasadnia, że Bóg jest źródłem dobra

- potrafi powiedzieć, że Pan Bóg stwarza aniołów - stwierdza, że każdy człowiek ma swojego opiekuna, Anioła Stróża. - wymienia imiona pierwszych rodziców stworzonych przez Boga, - na podstawie przykładów odróżnia dobro od zła	- z niewielką pomocą katechety modli się słowami „Aniele Boży” - wyjaśnia, że pierwsi rodzice byli nieposłuszni Panu Bogu - podaje przykłady dobrych i złych zachowań	- wyjaśnia, że aniołowie to Boży posłańcy, że strzegą od zła, aby każdy mógł pójść do nieba - zna słowa modlitwy „Aniele Boży” - potrafi odpowiedzieć na pytania dotyczące historii nieposłuszeństwa pierwszych ludzi wobec Boga - ma świadomość, że dziecko Boże nie odpowiada złem na zło	- wyjaśnia, że stworzenie aniołów jest przejawem Bożej miłości do człowieka - zna słowa modlitwy „Aniele Boży” i potrafi wyjaśnić znaczenie jej słów - opowiada historię nieposłuszeństwa pierwszych ludzi wobec Pana Boga - wyjaśnia, co to znaczy „kochać bliźniego jak siebie samego”	- odkrywa, że aniołowie wychwalają Pana Boga i pomagają ludziom, towarzysząc im w życiu - odkrywa, że z ogromnej troski wypływającej z Bożej Miłości każdy otrzymał od Pana Boga wielki dar – Anioła Stróża - wskazuje, że nieposłuszeństwo wobec Pana Boga czyni nas nieszczęśliwymi. - odkrywa, że Bóg obdarowuje człowieka rozumem i wolną wolą
3. Pan Bóg mnie kocha				
Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
- wyjaśnia, że rodzice/ dziadkowie jako pierwsi mówią dziecku o Bogu - wskazuje miejsca, gdzie możemy czytać Pismo Święte lub go słuchać - z pomocą katechety wyjaśnia, czym są przykazania Boże - podaje przykłady zachowań przyjaciół Pana Jezusa	- wyjaśnia, że odkrywamy Pana Boga poprzez wszystko, co stwarza - wyjaśnia, że Pismo Święte to inaczej Biblia - wyjaśnia, że przykazania Boże mówią nam jak mamy postępować - wyjaśnia jakie przykazanie zostawia nam Pan Jezus	- formułuje proste modlitwy, w których wyraża wdzięczność i uwielbienie Boga. - wyjaśnia, że Biblia to najważniejsza księga wszystkich dzieci Bożych - zna tekst Przykazania miłości Boga i bliźniego - wskazuje, jak w codziennym życiu należy zachowywać przykazania	- odnajduje w codzienności ślady Bożych darów i dziękuje za nie - wyjaśnia, że Pan Jezus mówi do nas poprzez słowa Pisma Świętego - wyjaśnia, jak w codziennym życiu należy przestrzegać trzech pierwszych przykazań - wyjaśnia, jakie postawy sprzeciwiają się Bożym przykazaniom.	- umacnia postawę wdzięczności Panu Bogu i ludziom za otrzymane dary - wyjaśnia, czym jest Pismo Święte, okazuje szacunek Słowu Bożemu - odkrywa zależność między przestrzeganiem przykazań a okazywaniem miłości Bogu - uzasadnia, że przestrzegając przykazań, okazujemy miłość

- wyjaśnia, że poprzez chrzest święty należymy do Kościoła	- wyjaśnia, że Jan Chrzciciel chrzci Pana Jezusa w rzece Jordan	- opowiada, jak przebiega udzielanie sakramentu chrztu	- wyjaśnia symbolikę chrztu świętego	Bogu i bliźnim - określa, czym jest chrzest w życiu człowieka
Katechezy okolicznościowe cz. 1				
Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
- wymienia cechy człowieka, który jest przyjacielem Pana Boga - wskazuje datę 2 listopada jako dzień modlitwnej pamięci o zmarłych - wyjaśnia, że w Adwencie czekamy na narodziny Pana Jezusa - wyjaśnia kim był Święty Mikołaj	- mówi, kiedy jest obchodzona uroczystość Wszystkich Świętych - modli się za zmarłych słowami „Wieczny odpoczynek „... - wymienia symbole adwentowe: wieniec adwentowy, roratkę, lampion oraz opisuje ich wygląd - podaje, jak można naśladować Świętego Mikołaja, okazując dobro innym	- określa świętego jako przyjaciela Pana Boga, który przebywa z Nim w niebie - opowiada historię wskreszenia Łazarza przez Pana Jezusa -określa Adwent jako czas radosnego oczekiwania na narodziny Pana Jezusa - wymienia najważniejsze fakty z życia Świętego Mikołaja	- wymienia imiona kilku świętych, i formułuje prostą modlitwę za ich pośrednictwem - wyjaśnia, że ludzie po śmierci nadal żyją, dla nich Pan Jezus przygotował niebo - wyjaśnia znaczenie symboli adwentowych - potrafi powiedzieć, że czyniąc dobro, służymy Panu Bogu	- stwierdza, że każdy człowiek jest powołany do świętości - wymienia modlitwę jako najlepszy sposób pomocy zmarłym - wyjaśnia co znaczą słowa Pisma Świętego „Przygotujcie drogę Panu, prostujcie ścieżki dla Niego” - odkrywa, że święty Mikołaj realizował polecenie Boże ; „Słuchaj mój synu, bądź dobry, prostą drogą prowadź swe serce”
4. Pan Bóg troszczy się o mnie				
Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
- potrafi powiedzieć, że Pan Bóg jest miłosiernym Ojcem - nazywa modlitwę rozmową z Panem Bogiem	- potrafi powiedzieć, że miłosierny Bóg Ojciec przebacza nam grzechy, gdy o to prosimy - na podstawie tekstów z Psalmów poznaje modlitwę uwielbienia, dziękczynienia i	- odpowiada na pytania do omawianego fragmentu Ewangelii św. Jana - potrafi ułożyć krótką modlitwę uwielbienia, dziękczynienia i prośby	-wymienia przejawy Bożego miłosierdzia - potrafi wyjaśnić pojęcia: modlitwa prośby, uwielbienia, dziękczynienia	- uzasadnia potrzebę zaufania miłosiernemu Bogu Ojcu - uzasadnia potrzebę zaufania Panu Bogu, który rozmawia z człowiekiem w czasie modlitwy

- wraz z katechetą modli się słowami modlitwy „Ojcze nasz” - odkrywa, że czyniąc dobro, jest posłuszny Panu Bogu - wskazuje, że w modlitwie Ojcze nasz prosimy Pana Boga, aby nikomu nie brakowało chleba, aby nie było głodu na ziemi - wyjaśnia, że w modlitwie Ojcze nasz prosimy, by Bóg Ojciec wybaczał nam nasze grzechy - odróżnia dobro od zła, podaje przykłady - wyjaśnia, że pomagając drugiemu człowiekowi, pomagamy Panu Jezusowi	prośby - odkrywa, że Pan Jezus uczy nas, jak modlić się do Pana Boga oraz pragnie, abyśmy nazywali Pana Boga Ojcem - odkrywa, że wypowiadając słowa „Przyjdź królestwo Twoje”, wyznaje wiarę w ponowne przyjście Pana Jezusa - argumentuje, że należy szanować jedzenie, dzielić się nim z innymi. - odkrywa, że Pan Bóg pragnie, abyśmy umieli przepraszać za swoje złe czyny i wybaczać innym - w modlitwie prosi Pana Boga o pomoc w wyborze dobra - odpowiada na pytania dotyczące przypowieści o miłosiernym Samarytaninie	- modli się słowami modlitwy Ojcze nasz - wyjaśnia, że modląc się słowami „Przyjdź Królestwo Twoje” prosimy, aby Pan Bóg pomagał nam budować królestwo Boże na ziemi - odpowiada na pytania dotyczące fragmentu Ewangelii o rozmnożeniu chleba - wyjaśnia, że krzywdząc innych, nie jesteśmy posłuszni Bogu Ojcu - odkrywa, że modląc się słowami „I nie wódź nas na pokuszenie, ale nas zbaw ode złego”, prosimy Boga Ojca, abyśmy nie ulegali pokusom - wyjaśnia co znaczy dzisiaj człowiek miłosierny	- podaje przykłady, kiedy używamy imienia Bożego nadaremnie - wyjaśnia, że królestwo Boże na ziemi jest tam, gdzie panują miłość, radość, przebaczenie, dobro, - odkrywa, że Pan Bóg troszczy się o pokarm dla ciała i duszy każdego człowieka - odkrywa, że Pan Bóg odpuszcza nam nasze winy, gdy my przebaczymy innym - potrafi powtórzyć słowa Pana Jezusa „Wystarczy ci mojej łaski” - podaje przykłady uczynków miłosierdzia	- wyjaśnia znaczenie słów „Święć się Imię Twoje” - odkrywa, że Pan Jezus przyjdzie ponownie na świat - rozwiązuje dylematy moralne, ukazując życie zgodne z Bożymi przykazaniami. - wyjaśnia, że chleb jest pokarmem dla ciała, a pokarmem dla duszy jest Ciało Chrystusa - odkrywa, że Pan Jezus pragnie, abyśmy naśladowali Go przebacząc innym - wyjaśnia, że słowa Pana Jezusa „Wystarczy ci mojej łaski” oznaczają, że Pan Jezus będzie nam pomagał wybierać dobro - wyjaśnia istotę uczynków miłosierdzia
--	--	--	---	--

5. Jesteśmy Bożą rodziną

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
- wymienia osoby tworzące Świętą Rodzinę	- wyjaśnia, że Święta Rodzina mieszkała w Nazarecie	- charakteryzuje obowiązki członków Świętej Rodziny	- wymienia cechy Bożej rodziny, która jest przykładem miłości i	- wyjaśnia, że Kościół to rodzina dzieci Bożych

	- wyjaśnia w jaki sposób okazuje posłuszeństwo rodzicom		dobrych relacji z Panem Bogiem i ludźmi	uzasadnia potrzebę modlitwy za rodzinę
Katechezy okolicznościowe cz. 2				
Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
- wyjaśnia, że w Wielkim Poście przeżywamy mękę i śmierć Pana Jezusa	- odkrywa, że wielkopostne postanowienia pomagają w nawracaniu się	- nazywa Wielki Post czasem poprawy i przepraszania Pana Boga za złe uczynki	- odkrywa, że to sam Pan Jezus pragnie, abyśmy nawracali się i wierzyli w Ewangelię	- wyraża chęć przepraszania Pana Jezusa i poprawy postępowania
- wyjaśnia, że Pan Jezus zmartwychwstał w niedzielę	- wyjaśnia, że świętujemy niedzielę jako pamiątkę zmartwychwstania Pana Jezusa	- odkrywa, że są świadkowie zmartwychwstania Pana Jezusa, wymienia ich	- wyjaśnia, że zmartwychwstały Pan Jezus jest obecny w swoim Kościele	- wyjaśnia, że zmartwychwstały Pan Jezus jest obecny w życiu każdego człowieka
- wyjaśnia, że w Boże Ciało kapłan niesie Pana Jezusa w procesji ulicami miast i wsi	- opowiada, jak wygląda procesja Bożego Ciała	- wyjaśnia pojęcia: monstrancja, procesja, baldachim	- wymienia sposoby uczestnictwa dzieci i dorosłych w procesji Bożego Ciała	- określa Boże Ciało jako uroczystość, podczas której czcimy Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie
- dziękuje w modlitwie za łaski otrzymywane od Pana Jezusa przez cały rok szkolny	- potrafi powiedzieć, że wakacje nie zwalniają z uczestnictwa we Mszy Świętej	- odkrywa, że wakacje to dar dla każdego z nas	- potrafi powiedzieć, że podczas wakacji ma wiele okazji, by wychwalać Pana Boga za stworzony świat	- wskazuje, że podczas wakacji ma wiele okazji, by swoim zachowaniem, słowem, postawą, realizować przykazanie miłości

Na ocenę niedostateczną uczeń nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą.

Wymagania edukacyjne na poszczególne oceny wynikające z realizacji programu nauczania w oparciu o podręcznik do religii wydawnictwa Święty Wojciech „Chcemy poznać Pana Jezusa” dla klasy drugiej szkoły podstawowej.

Wersja – 30 jednostek lekcyjnych

Przedmiot: religia

Program – AZ-1-01/18

Numer podręcznika: AZ-12-01/18-PO-1/21, zatwierdzenie z dnia 19 lutego 2021 r.

Treści nauczania wynikające z podstawy programowej oraz wymagania dla uczniów dostosowane do każdej jednostki lekcyjnej zawartej w podręczniku podano w rocznych planach wynikowych opracowanych dla wszystkich poziomów nauczania.

Obszary oceniania:

Ponieważ najważniejszym zadaniem nauczyciela jest spowodowanie samodzielnego uczenia się uczniów, przebieg zajęć powinien aktywizować uczących się do podejmowania działań mających na celu zdobywanie wiedzy oraz samodzielnego i twórczego wykorzystywania tego, co przyswoili. Dlatego też niezwykle ważnym obszarem jest ocenianie aktywności uczniów na zajęciach oraz systematyczność w pracy na lekcji, w tym także prowadzenie i uzupełniania ćwiczeń będących integralną częścią podręcznika. Należy zwracać uwagę na wykonanie przez uczniów quizów sprawdzających wiedzę na zakończenie każdego działu. Można przeprowadzać kartkówki, ale należy je zapowiedzieć i wyraźnie określić zakres materiału.

Szczególną uwagę należy zwrócić na prace dodatkowe wykonywane przez uczniów. Może to być przygotowanie do udziału w konkursach, w proponowanych zajęciach dodatkowych, wystąpieniach w szkole lub poza nią (o charakterze religijnym), udziału w działaniach mających na celu niesienie pomocy innym, wynikającym z realizacji przykazania miłości Boga i bliźniego.

Ogólne kryteria ocen z religii:

Celujący:

Uczeń:

- spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą
- posiada wiedzę wykraczającą poza program oraz potrafi ją twórczo wprowadzać w życie

- aktywnie uczestniczy w zajęciach i systematycznie prowadzi ćwiczenia
- wykonuje dodatkowe zadania dla chętnych
- bierze udział w konkursach przedmiotowych
- uczestniczy w zajęciach dodatkowych o tematyce religijnej w szkole lub parafii

Bardzo dobry

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności określone programem nauczania
- ma prawidłowo uzupełnione ćwiczenia w podręczniku
- chętnie i systematycznie uczestniczy w zajęciach
- jest aktywny na zajęciach
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dobry

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności określone programem nauczania
- ma dobrą umiejętność zastosowania zdobytej wiedzy
- osiąga postępy podczas zajęć
- jest chętny do pracy
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dostateczny

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności umożliwiające dalsze zdobywanie wiedzy,
- w jego wiadomościach są wyraźne luki
- wykazuje chęć do pracy na zajęciach
- ma braki w wykonywaniu ćwiczeń
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dopuszczający:

Uczeń:

- zdobyte wiadomości nie są wystarczające do uzyskania podstawowej wiedzy religijnej
- niechętnie uczestniczy w zajęciach
- wymaga pomocy przy wykonywaniu prostych zadań

Niedostateczny:

Uczeń:

- nie opanował podstawowych wiadomości i umiejętności określonych programem nauczania
- notorycznie brak mu chęci do pracy i uczestniczenia w zajęciach

Ponieważ religia jest przedmiotem nieobowiązkowym, należy przed ewentualnym wystawieniem oceny niedostatecznej, zbadać sytuację ucznia, podjąć próbę rozmowy z wychowawcą, pedagogiem, rodzicami (opiekunami prawnymi), etc. i spróbować udzielić uczniowi wszelkiej możliwej pomocy, aby podjął on próbę sprostania stawianym przed nim wymaganiom.

Sposoby informowania uczniów i rodziców o ocenach:

1. Na pierwszej lekcji przedstawiamy zasady przedmiotowego oceniania i tłumaczymy wszelkie wątpliwości
2. Na pierwszych zebraniach w roku szkolnym informujemy o nim rodziców

3. Przedmiotowy system oceniania przekazujemy do wiadomości wychowawcy, dyrekcji i rodziców (powinien być on dostępny na obowiązującej w szkole platformie cyfrowej)
4. Uczniowie muszą być poinformowani o możliwości uzupełniania zaległości wynikających z nieobecności w szkole lub brakach pojawiających się na bieżąco
5. Wszystkie wystawione oceny są umieszczane na obowiązującej w szkole platformie cyfrowej możliwie jak najszybciej
6. Jeżeli nauczyciel przeprowadza prace pisemne obowiązujące ucznia, powinien udostępnić je rodzicom do wglądu na zebraniach lub konsultacjach (można też prosić rodziców o podpis pod otrzymaną oceną w ćwiczeniach lub na dodatkowych kartkach).

Szczegółowe wymagania edukacyjne na poszczególne oceny:

1. Kim jest Pan Jezus ? Chcemy Go poznać.				
Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
- wyjaśnia, że Pan Jezus jest umiłowanym Synem Boga, - chce poznawać życie i nauczanie Jezusa, jest aktywny podczas lekcji, - nazywa Pana Jezusa nauczycielem, szanuje nauczycieli i innych pracowników szkoły, - nazywa Pana Jezusa Królem, - nazywa Pana Jezusa Kapłanem	- wymienia dary otrzymywane od Pana Boga, - wyjaśnia, że znak krzyża przypomina nam o wielkiej miłości Pana Jezusa do nas, - wymienia imiona apostołów powołanych przez Pana Jezusa (na podstawie Mk 1,16–20), - potrafi powiedzieć, że według Pana Jezusa królować znaczy pomagać, - wskazuje sytuacje, w których	- formułuje modlitwę dziękczynną - okazuje wdzięczność Jezusowi za otrzymane dary, - wymienia/opisuje najważniejsze wydarzenia z życia Pana Jezusa, - potrafi powiedzieć, że w momencie chrztu świętego, Pan Jezus powołuje nas na swoich uczniów, - podaje przykłady dobrych uczynków, które wypełnia jako uczeń Chrystusa, - wyraża pragnienie spotkania się z Jezusem na Mszy Świętej.	- wyjaśnia, że największym darem Pana Boga dla ludzi jest Pan Jezus, - na podstawie omawianej Ewangelii wyjaśnia, że Jezus jest obiecany Zbawicielem, - charakteryzuje postawę ucznia Jezusa (na podstawie Mk 1,17) : słuchać Jego Słowa, naśladować Jego postawę wobec każdego człowieka, - rozpoznaje w każdym potrzebującym swojego bliźniego, - wyjaśnia, dlaczego wierzący gromadzą się w niedzielę na Mszy	- opisuje scenę przemienienia na górze Tabor, powtarza słowa wypowiedziane przez Pana Boga, - wskazuje wydarzenia z życia Pana Jezusa ukazujące Go jako Boga i człowieka, - wymienia umiejętność uważnego słuchania, skupienia przy zachowaniu ciszy jako warunki konieczne do słuchania słów Pana Jezusa, - wyjaśnia, że zadaniem uczniów Pana Jezusa jest budowanie królestwa Bożego na ziemi, - wskazuje w jaki sposób Jezus

(Najwyższym Kapłanem),	się modli,		Świętej,	jest obecny w jego życiu,
II. Pan Jezus rozmawia z nami, chcemy do Niego mówić.				
Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
- przebywa z Panem Jezusem na modlitwie – wspólnie z innymi modli się podczas lekcji religii, - potrafi modlić się w różny sposób: dziękuje, prosi, przeprasza, słucha słowa Bożego, - podaje inne określenie Pisma Świętego, - wskazuje zachowania pozytywne, które podobają się Panu Jezusowi i negatywne, niezgodne z przykazaniem miłości, - rozpoznaje osobę kapłana po ubiorze- koloratka i sutanna oraz po szatach liturgicznych, - wyjaśnia, że modlitwa jest rozmową z Panem Jezusem,	- modli się własnymi słowami (akty strzeliste), - określa postawę, w jakiej Pan Jezus modli się w Ogrodzie Oliwnym, - wyjaśnia, że chce poznawać i jak najlepiej rozumieć Pismo święte, bo jest dzieckiem Bożym - wyjaśnia, że w Ewangelii odnajdujemy słowa Pana Jezusa, - odnosi się do osób duchownych z szacunkiem, - modli się w różnych intencjach,	- wyjaśnia, że modlitwa jest osobistą rozmową z Panem Jezusem, - wskazuje postawy jakie możemy przyjmować podczas modlitwy, - potrafi powiedzieć, że Pismo święte ukazuje miłość Pana Boga do każdego człowieka, - nazywa Ewangelię Dobrą Nowiną, - wymienia sposoby pozdrawiania osoby duchownej, - tłumaczy, że Pan Jezus pragnie, by każde dziecko rozmawiało z Nim na modlitwie,	- wymienia sytuacje, w których Pan Jezus się modli, - rozróżnia podstawowe postawy, gesty modlitewne podczas Mszy świętej i określa ich znaczenie, - definiuje, czym jest Pismo święte, - wyjaśnia dlaczego Ewangelię nazywamy Dobrą Nowiną, - wyjaśnia, kim jest kapłan, kto powołuje kapłanów do głoszenia Dobrej Nowiny, - zwraca się do Pana Jezusa swoimi słowami, układa tekst modlitwy spontanicznej,	- wyjaśnia, że modlimy się do Pana Jezusa nie tylko w trudnych sytuacjach życiowych, - przyjmuje właściwą postawę, wykonuje poprawnie gesty towarzyszące modlitwie podczas modlitwy wspólnotowej i modlitwy własnej, - uzasadnia, dlaczego należy czytać i słuchać tekstów Pisma Świętego - wskazuje związek pomiędzy słuchaniem słów Pana Jezusa a ich wypełnianiem w codziennym postępowaniu, - wyjaśnia jakie zadania powierza Pan Jezus kapłanom na całym świecie, - potrafi powiedzieć na podstawie Ewangelii Mk 10, 13- 14, że Pan Jezus pragnie, aby dzieci przychodziły do Niego,

III. Pan Jezus mówi o sobie, a my chcemy Go usłyszeć.				
Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
- wymienia cechy dobrego pasterza, - wymienia postawy i zachowania, które prowadzą nas do nieba. - odróżnia prawdę od kłamstwa, - powtarza słowa Pana Jezusa „Ja jestem życiem”, - wymienia sposoby przepraszania Boga i ludzi za popełnione zło, - wskazuje, kto nazwał Pana Jezusa	- wyjaśnia, dlaczego Pana Jezusa nazywamy Dobrym Pasterzem, - nazywa Pana Jezusa drogą, - wyjaśnia, że kłamstwo jest złem, - okazuje w modlitwie wdzięczność Jezusowi za dar życia, - - wyjaśnia, że Pan Jezus wybacza grzechy,	- podaje przykłady, gdy jest posłuszny Panu Jezusowi, Dobremu Pasterzowi, - wyjaśnia, że Pan Jezus jest drogą, - mówi, że Pan Jezus nazywa siebie prawdą i dlatego zawsze możemy Jemu ufać, - wyjaśnia, że Pan Jezus daje człowiekowi życie wieczne, - potrafi powiedzieć, że Pan Jezus jest światłością świata, - powtarza słowa „Baranku Boży...” wypowiedane przez	- uzasadnia, że Pan Jezus przychodzi do nas w słowie Bożym i Komunii świętej, - podaje przykłady zachowań, które prowadzą nas do nieba, - uzasadnia, że być prawdziwym to naśladować Pana Jezusa, - wyjaśnia, że Pan Jezus zwycięża śmierć, gdy trzeciego dnia zmartwychwstaje, - wyjaśnia, że Pan Jezus prowadzi ludzi do Boga za pośrednictwem Kościoła, - wskazuje na związek pomiędzy	- na podstawie J 10, 27- 28a wyjaśnia, że Pan Jezus, Dobry Pasterz mówi, abyśmy słuchali Jego głosu, a otrzymamy życie wieczne, - wyjaśnia, że drogą do Jezusa jest słuchanie słowa Bożego i przemiana swojego życia, - na podstawie Ewangelii J 20, 29b wyjaśnia, że Pan Jezus nazywa szczęśliwymi tych, którzy Go nie widzą, a w Niego wierzą i ufają Jemu, - uzasadnia, że Pan Jezus zmartwychwstając, daje nam obietnicę życia wiecznego, - wyjaśnia, co to znaczy, że Pan Jezus jest światłością świata,

Barankiem Bożym - podczas religii modli się wraz z innymi o bycie pokornym,	- w modlitwie okazuje Panu Jezusowi wdzięczność za złożoną ofiarę na krzyżu, - wyjaśnia, że Pan Jezus mówi o sobie, że jest cichy i pokorny,	wiernych w czasie Mszy świętej, - wyjaśnia znaczenie słów: pokorny, cichy,	barankiem ofiarnym a Panem Jezusem, - wymienia zachowania charakteryzujące postawę pokory,	- potrafi powiedzieć, że Pan Jezus przez swoją śmierć i zmartwychwstanie gładzi nasze grzechy, - wyjaśnia, że pokora jest wyrazem miłości i szacunku dla Pana Boga i drugiego człowieka.
--	---	---	---	---

Katechezy okolicznościowe cz. 1

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
- nazywa Maryję swoją Matką i okazuje Jej szacunek podczas modlitwy, - wskazuje symbole Adwentu,	- przytacza słowa Pana Jezusa Mk 11,24 b, - wyjaśnia znaczenie symboli adwentowych,	- wyjaśnia, że Maryja ukazała się św. Katarzynie Labouré i obiecała modlącym się wiele łask, - wyjaśnia, że Adwent to czas oczekiwania na Pana Jezusa,	- opowiada chronologicznie wydarzenia Tajemnic radosnych różańca świętego, - na podstawie Ewangelii św. Łukasza 1, 26-31.38 opowiada o zwiastowaniu Maryi,	- uzasadnia wartość modlitwy różańcowej, - potrafi powiedzieć, że Adwent to czas naszego oczekiwania na narodzenie Jezusa, czas naszego nawracania. To także czas oczekiwania na powtórne przyjście Jezusa,

IV. Pan Jezus czyni cuda, chcemy je zobaczyć.

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
- wskazuje Kanę Galilejską jako miejsce cudu, - wymienia osoby, które są świadkami uciszenia burzy na jeziorze,	- wyjaśnia, że cud polegał na przemianie wody w wino, - wymienia osoby, do których ma zaufanie,	- opowiada o cudzie w Kanie Galilejskiej, - opowiada o uciszeniu przez Pana Jezusa burzy na jeziorze,	- wyjaśnia rolę Maryi w opisaney historii, - wyjaśnia, czym jest cud,	- wyjaśnia, że Pan Jezus pragnie, aby dzieci Boże były wrażliwe na potrzeby drugiego człowieka, - wyjaśnia jak należy rozumieć słowa Pana Jezusa kierowane do apostołów, a dzisiaj do nas

- potrafi powiedzieć, że Pan Jezus pragnie, abyśmy nie marnowali chleba, dzielili się z drugim człowiekiem, - układa słowa modlitwy dziękując za dobro, które otrzymuje od Pana Jezusa, - potrafi powiedzieć ilu uzdrowionych z trądu dziękuje Panu Jezusowi, - wyjaśnia, że apostołowie wypełnili polecenie Pana Jezusa i dlatego złowili tak dużo ryb, -wskazuje Boga jako dawcę życia,	- wyjaśnia, dlaczego należy szanować chleb, - wyjaśnia znaczenie słowa paralityk, - wyjaśnia czym jest trąd, dlaczego obawiano się trędowatych, - modłać się Aktem nadziei, wyraża ufność Panu Jezusowi, - wyjaśnia, że Pan Jezus pragnie, by każdy człowiek trafił do nieba,	- opowiada o cudownym rozmnożeniu chleba, - opowiada historię uzdrowienia paralityka przez Pana Jezusa, - opowiada historię uzdrowienia dziesięciu trędowatych, - streszcza fragment Ewangelii o cudownym połowie ryb, - opowiada historię wskrzeszenia Łazarza,	- zna i wyjaśnia słowa świętego brata Alberta „Bądź dobry jak chleb”, - określa konfesjonał jako miejsce w kościele, w którym Pan Jezus uzdrawia nas, przebacza grzechy, - modli się w intencjach własnych oraz innych ludzi, - wyjaśnia co znaczą słowa Pana Jezusa „być rybakiem ludzi”, - wyjaśnia, że każdy człowiek jest powołany do świętości,	„Czemu tak się boicie, brakuje wam wiary”, - wyjaśnia, że podczas Mszy świętej Pan Jezus daje człowiekowi pokarm na życie wieczne, - wyjaśnia, że Pan Jezus leczy nie tylko ciało człowieka, ale i duszę, odpuszczając grzechy, - potrafi wymienić łaski, którymi Pan Jezus obdarowuje ludzi, - wyjaśnia, że swoim zachowaniem świadczy o tym, czy jest uczniem Pana Jezusa, czy nie, - wyjaśnia, że uzdrawiając Łazarza, Pan Jezus daje nam nadzieję na życie wieczne,
---	---	--	--	--

V. Pan Jezus nas zbawia, chcemy Mu podziękować

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
-wskazuje palmę jako symbol Niedzieli Palmowej, - wymienia zasady właściwego zachowywania się podczas Mszy	- wyjaśnia, że poprzez dobre uczynki wychwala Pana Jezusa i świadczy o tym, że jest dzieckiem Bożym, - potrafi powtórzyć słowa wypowiedziane przez Pana	- opowiada o uroczystym wjeździe Pana Jezusa do Jerozolimy, - opowiada co wydarzyło się w Wieczerniku podczas Ostatniej	- wyjaśnia, że Kościół obchodzi Niedzielę Palmową na pamiątkę wjazdu Pana Jezusa do Jerozolimy, - wyjaśnia, że podczas każdej Eucharystii Pan Jezus jest obecny	- wyjaśnia znaczenie Niedzieli Palmowej i wyraża potrzebę spotkania z Chrystusem w liturgii Niedzieli Palmowej, - wyjaśnia pojęcia: Ostatnia Wieczerza, Eucharystia, Msza

świętej, wskazuje apostołów jako świadków wstąpienia Pana Jezusa do nieba,	Jezusa w Wieczerniku, a powtarzane przez kapłana podczas każdej Mszy świętej, - potrafi odpowiadać na pytania dotyczące wniebowstąpienia Pana Jezusa,	Wieczerzy, - potrafi powiedzieć, że po zmartwychwstaniu Pan Jezus wstępuje do nieba i że ponownie przyjdzie na Ziemię,	pod postaciami chleba i wina, - wskazuje, że zmartwychwstały Pan Jezus jest obecny w sakramentach,.	święta, sakrament - odkrywa, że chrześcijanin powinien żyć w postawie czujnego oczekiwania na powtórne przyjście Pana Jezusa,
Katechezy okolicznościowe				
Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
- wyjaśnia znaczenie słowa monstrancja,	- potrafi opowiedzieć o wydarzeniu, które dało początek Uroczystości Bożego Ciała,	- odkrywa, że tak jak Jezus wędrował po Palestynie nauczając spotkanych ludzi, tak naucza podczas procesji Eucharystycznej uczestniczących w niej,	- wskazuje, że podczas procesji Bożego Ciała, Pan Jezus błogosławi wszystkich ludzi, bo każdego kocha i za wszystkich umiera,	- wyjaśnia sens procesji Eucharystycznej,

Na ocenę niedostateczną uczeń: Nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą.